

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 30
Phát hành tháng 03-1999

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP :

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH :

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tính
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3-Canada
D.T. (514) 739-4000

Hình Bìa

*Trong lều H.D. Trường Niên
Thăng Tiến 6 Fairfax U.S.A. 1998*

TRI ÂN

Trong những ngày Lễ Lớn vừa qua :
Giáng-sinh, Đầu Năm Dương-lịch 1999 và
Tết Nguyên-đán Kỷ-Meo, chúng tôi đã
nhận được 126 tấm thiệp, thư, 7 nơi gọi
viễn liên đến để trao đổi nhau lời Chúc
Mừng.

Trước những giao tình đã đón nhận
được, chúng tôi thành thật cảm ơn và
nguyện sẽ cố gắng hơn nữa để xứng đáng
với sự tin yêu của Quý Trường, Thân-hữu
và Độc giả xa gần đã rất rộng lượng với
chúng tôi trong những năm qua.

Toàn thể Ban Phụ-trách bản Tin Liên-Lạc

Hình Bìa

Nắng chiều tuy có đẹp
Tiếc tài gần chạng vạng
Mặc dù gần chạng vạng
Nắng được thì cứ nắng.

Phan-Phôi

Lều của một Toán Hướng-đạo Trường-niên
tại Trại Hạp bạn Thăng-Tiến VI ở FairFax
Mùa Hè năm 1998.

Từ trái qua phải, Hàng trước : Các Trường
Nguyễn-Tâm-Tú, Nguyễn-Đức-Phúc (90
tuổi, Niên-trưởng của Trại Hạp bạn),
Nguyễn-Trung-Thoại, Tôn-Thất-Hy,
Nguyễn-Xuân-Mộng.

và hàng sau : Các Trường : Phạm-Văn-
Thiết, Ngô Kim-Lân, Nguyễn Tuyên-Thùy
và Nguyễn-Đức-Phúc (NCX).

Sổ tay Mùa Xuân

Liên-Lạc Năm Thứ Chín xin hân hạnh đón chào Quý Trường, anh chị em HDS và Thân-hữu độc giả quý mến, là những vị đã rất rộng lượng với anh em trong Ban Phụ-trách trong suốt thời gian vừa qua.

Làm sao nói cho hết sự hân hoan của chúng tôi khi đọc những giòng thăm hỏi, trao lời chúc nhau trong những cánh thiệp Giáng-sinh, chúc Tết. Năm nay dẫn đầu vẫn là tấm thiệp vĩ đại của Trường Thanh-Viêm, đầy những giòng chữ chân tình, tiếp đến là tấm thiệp đặc sắc của Tr. Trần-Thường tự tay thực hiện trên computer với hình màu của Anh Chị và chúng tôi, chứng tỏ trình độ kỹ thuật rất cao.

Tuy vậy, cũng có những tấm thiệp với lời chúc thông thường đã in sẵn, hoặc viết tay thêm mấy giòng thăm hỏi, và không hiếm đôi lời chúc "cay đắng" như chúc : " Năm Mới sẽ ít gặp những chuyện nhưc đầu". Buồn thật ! Nhưng chúng ta là Hướng-đạo, nếu có buồn, xin chớ buồn lâu, đừng có ngồi đó mà ôm mãi mối sầu của Quốc-vấn Giáo-khoa-thư :

Buồn trông con nhện giăng tơ,
Nhện ơi, nhện hỡi, nhện chờ mới ai !

Vì nỗi buồn, thường làm người chung quanh ta buồn lây, không ai còn hăng hái để làm việc chi cả.

Bây giờ, xin trở lại với bản tin Liên-lạc ,

Như ai cũng biết, L.L. tuy là tiếng nói của H.Đ. Trường-niên, nhưng do nhiều người góp sức, cao niên có, ba rọi cũng có, và cả hậu-sinh cũng muốn lăm le nhảy vào, kể cả những người chưa bao giờ là HD, nay thấy thích nên xin gia nhập HD Trường-niên (mà chúng tôi thường gọi đùa là "HD mì ăn liền"), và cũng có người yêu thích chằm ngôn "Sấp Sấn" mà không ngần ngại đóng góp bài vở, nhằm mục đích làm vững mạnh thêm cho Phong-trào. Chúng tôi vô cùng phấn khởi.

Ngay từ lúc đầu, chúng tôi chỉ ôm ấp giấc mộng thực hiện một nội san thuần túy HD, trao đổi tin tức cho nhau ở nơi xứ lạ quê người, tạo một cá tính, một đường lối riêng chứ không dám lăm lăm bàn đến những vấn đề, chính trị, khoa học, triết lý v.v... Chúng tôi cũng có nhận nhiều lời phê bình, chỉ trích, chê trách, dĩ nhiên là chúng tôi có buồn, nhưng chúng tôi dè dặt tự ái, tránh tranh luận để làm mất hoà khí (nếu cần thì viết thư riêng), chúng tôi phớt lờ mọi chuyện thị phi, nhưng hễ đặt bút xuống viết về người ấy, chúng tôi vẫn giữ sự giao tình, và khi chúng tôi có lỗi, chúng tôi sẵn lòng nhận lỗi.

Nói về nội-dung bản tin, hay hoặc dở, cái ấy còn tùy ở sự thẩm định của tác giả, nhưng nhìn vào số lượng báo đã in, thời gian dài đã thực hiện, phát hành rất đúng hạn kỳ, chúng tôi có lúc đã phải ngạc nhiên về sự miệt mài của mình, nhưng nếu không có nhiều bàn tay góp sức, chắc chắn chúng tôi không thể nào đứng vững được, bởi thực sự bản thân chúng tôi vốn .. lười và thiếu kiên nhẫn (cho nên sau đêm lửa trại năm ấy, các Trường đã ban cho tôi tính từ "Chịu Khó" để mong cho tôi ....bớt lười hơn).

Chúng tôi tự vạch một hướng đi rất rõ là chọn thứ văn chương vui, pha chút thơ thần, ca dao, chằm thêm một số mẩu chuyện khôi hài ngân ngấn, đệm thêm vài câu ca lời hát để mong bản tin bớt khô khan, vì độc giả ở đây rất ít thì giờ, không mấy ai đủ can đảm nghiền ngẫm những truyện dài đầy triết lý khoa học nặng nề. Đời sống ở đây, nhìn bề ngoài có vẻ sung sướng, mà thật ra con người bị đủ thứ áp lực đè nặng, chính vì thế mà thuốc an thần và thuốc đau bao tử bao giờ cũng bán chạy.

Thưa độc giả quý mến của Liên-lạc,

Một thiên niên kỷ sắp kết thúc, một Thế kỷ Mới sắp bắt đầu, nhiều giá trị đã lỗi thời :

Phải làm gì cho những ngày còn lại ?

Câu trả lời thuộc về chúng ta, vì nếu không bây giờ thì không bao giờ cả.

Thi sĩ Phùng-Quán đã có lần tự thú : " Có những giây phút yếu lòng đã phải Chống Thơ mà đứng dậy ", còn chúng ta là những người Hướng-đạo, xin hãy lấy Nụ Cười, Niềm Tin và sự Yêu Thương LÀM GẬ Y để cùng đi dắt nhau đi.

Một ngày Mùa Xuân cuối Thế kỷ

Liên-Lạc

Rồi đây khi sinh hoạt

nói tiếng gì ?

Liên-Lạc : Hưởng ứng lời mời của Liên-lạc trong những số trước, lần này Trương Nguyễn-Xuân-Linh gửi bài đóng góp về đề mục nói trên.

Tr. Nguyễn Xuân-Linh là một Trưởng Hướng-dạo kỳ-cựu, Cựu Đạo-trưởng Đạo Ninh-Thuận, một chuyên-viên Thanh-niên và Thể-thao, và là một trong những thành-viên của Hội-đồng Văn-hoá Giáo-dục (thời đệ nhị Công-hoà), hiện cư ngụ ở Calgary, đang phụ trách một số đơn-vị Hướng-dạo, Thiếu-nhi Thánh-thể và cũng là một Trưởng nòng cốt của Hướng-dạo Trưởng-niên Xóm Calgary.

Bây giờ, xin nhường lời cho Trương Linh :

Vấn đề mà nội-san Liên-lạc nêu ra ở trên, chúng tôi thấy vô cùng cần thiết và cấp bách, với tấm lòng thiết tha với giới trẻ, nhất là với Phong trào Hướng đạo, chúng tôi xin trình bày kinh nghiệm bản thân, cụ thể, thiết thực, gọi là đóng góp vào công cuộc chung của Hướng-dạo Trưởng-niên, một cơ cấu đặt ra để yểm trợ cho các đơn vị tại địa-phương.

Làm thế nào để có thể sử dụng tiếng Việt trong sinh hoạt ?

Đoàn thể có ưu thế tập trung và cho trẻ sinh hoạt, đó là môi trường tốt nhất để trẻ quen sử dụng Việt-ngữ

Muốn có kết quả tốt thì mỗi buổi sinh hoạt hàng tuần phải có chương trình riêng, liệt kê các tiết mục cần hướng dẫn như :

- Tìm hiểu Phong-trào
- Học tập chuyên môn
- Giáo dục đức Tin (tùy theo Tôn-giáo)
- Văn-hoá Việt tộc.

Tất cả các môn học này cần có tài liệu bằng Việt ngữ (do địa-phương tự soạn lấy) để các Trưởng sử dụng khi soạn một chương trình sinh hoạt.

Những lúc đầu, cũng nên phát tài liệu cho các em để bớt tốn thì giờ khi ghi chép.

Khi giảng bài (rất ngắn, gọn) cũng dùng tiếng Việt ; nếu thấy cần, có thể dùng tiếng địa phương để cắt nghĩa những từ tiếng Việt cho các em dễ hiểu.

Hướng dẫn các em đọc đúng và hiểu bài.

Tập các bài ca sinh hoạt bằng Việt ngữ.

Làm tiếng reo.

Cho các em "nhắc lại" khi Trưởng hô một số khẩu lệnh.

Phần học Nhóm được thực hiện tại Đội trước mỗi trò chơi, để học hỏi kỹ hơn các bài mới học, hầu đạt kết quả tốt trong khi tham gia trò chơi.

Phần chơi và thi đua sẽ có các trò chơi áp dụng để khảo sát các môn đã học.

Chú trọng đến việc thi viết hoặc chuyên miệng bản văn Việt ngữ (tài liệu "Giáo dục bằng trò chơi" có thể giúp thoả đáng các Trưởng trong vấn đề này).

Chương trình buổi sinh hoạt nêu trên, nhìn qua có thể khá nặng, nhưng nếu có đủ tài liệu thì việc thực thi không mấy khó khăn. Hơn nữa, một chương trình được phổ biến trước thì Phụ-huynh cũng có thể trực tiếp phối hợp với Trưởng trong việc giáo dục con em của họ.

Qua thử nghiệm, nhận thấy khi khảo sát bằng trò chơi, hầu hết các em đều thuộc bài, dù thường phát âm tiếng Việt chưa được sôi lắm, nhưng viết thì đúng cả. Đó là kết quả đáng khích lệ cho Phần Văn-hoá Việt-tộc của Chương-trình Giáo dục bằng trò chơi.

Tại địa phương nhỏ bé này, đứng trước nhu cầu của Cộng đồng, của giới trẻ lại không có điều kiện để học hỏi ; do đó phải khai thác các tài liệu của Phong-trào Hướng-dạo - đem thử nghiệm và nay đề nghị "Chương trình giáo dục bằng trò chơi" - mà một phần tài liệu đã gửi đến Liên-lạc và một số Trưởng, và mong nhận được ý kiến bổ túc.

Thưa thiết với Quý Trưởng, vẫn biết rằng kế hoạch được dự thảo khép kín theo khả năng, nhưng e rằng khi "xuất chiêu" vẫn có thể còn sơ hở.

Calgary, ngày 31 tháng 12 năm 1998

Nguyễn-Xuân-Linh

Ghi chú: Xin gửi Anh (Ngựa CK) xem một chương trình sinh hoạt đang được áp dụng.

CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT THIẾU ĐOÀN – SỐ .04 .

Ngày 12. tháng 12. năm 1998. Tại. Giáo Xứ. VINH SƠN. LIÊM.....
Dụng cụ : 1 quả banh bóng chuyên.....

A. NGHI THỨC KHAI MẠC : (10 phút)

- Tập hợp – Chào cờ – Cầu nguyện – Chuyện dưới cờ.

B. TRAU DỒI KIẾN THỨC : (40 phút)

- Hiểu biết phong trào : Luật Hướng Đạo (Điều I - II - III).....
  - Thực tập chuyên môn : ... Tập hát "VƯỢT ĐÈO".....
  - Giáo dục Đức tin : Cầu nguyện khi làm việc - Kinh Sáng Sỏi.....
  - Văn hoá Việt Tộc : ... Thưa - chào cha mẹ khi đi và về - ca dao.....
- * Các môn học được soạn và giảng bằng Việt ngữ – Đoàn sinh nghe hiểu và đọc đúng

C. THỂ DỤC VÀ TRÒ CHƠI : có 3 phần :

I- KHỞI ĐỘNG : (10 phút) Thực tập bài Thể dục hằng ngày gồm 7 cử động :
1- Đánh tay. 2- Nghiêng mình. 3- Vặn mình. 4- Chống tay vặn mình. 5- Vặn động chân. 6- Gập và uốn mình. 7- Thở 4 thì.

II- TRỌNG ĐỘNG : (60 phút) Luân phiên thực tập 7 loại động tác của Phương Pháp Thể Dục Tự Nhiên được áp dụng vào các trò chơi

- Trò chơi thực tập động tác BÒ (hoặc NHẢY) : Nhảy cóc thi viết Việt ngữ.....
- Trò chơi ttđt LEO (hoặc NÉM) : ... Chuyên banh thi đua đội.....
- Trò chơi ttđt THĂNG BẰNG (hoặc phối hợp) : Lò cò lên chào cha mẹ (thực tập)
- Trò chơi ttđt MANG VÁC (hoặc ĐÁNH ĐỔ) : ... Công bạn bị thương.....

III- HỒI TĨNH : (10 phút)

- Chạy Giai Sức. 2- Đi Đều Bước, Hát. 3- Hô Khẩu hiệu – Tan hàng

* Những buổi xuất du hay thực tập thể thao được nối tiếp sau phần Khởi Động và chỉ thay thế cho phần Trọng Động và phần Hồi Tĩnh.

D. PHẦN KẾT : (20 phút)

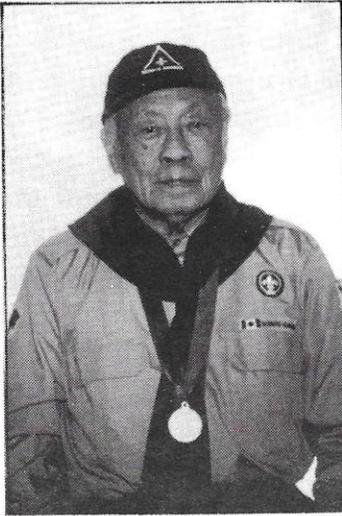
- HỢP ĐỘI : - Đội sinh báo cáo VIỆC THIÊN trong tuần – Đội trưởng ghi tổng số. ...
- Phân công chuẩn bị cho kỳ họp tới

b. TẬP HỢP ĐOÀN : Huynh trưởng lượng giá buổi sinh hoạt – Tuyên bố kết quả thi đua – Gắn Tựa Danh Dự cho Đội đoạt điểm cao nhất.

- Cả Đoàn đứng nghiêm chào cờ – Hát tạm biệt – Chào giải tán.

ĐÔI LỜI BIÊN BẠCH

Trâu Hiền

Trong Bản Tin Liên-Lạc số 28 mới qua, Tr. N.C.K. phụ-trách phần Mã Thư có ghi lại với một tấm lòng đáng quý lời tôi nói sau khi được Trưởng quàng lên cổ tôi huân-chương Bắc đẩu với danh-nghĩa đại-diện

Hội-đồng Trung Ương H.Đ.V.N.H.N.

Theo cố Trưởng Trần văn Khắc ngay từ ngày đầu, nhưng liên-hệ trong hơn hai năm trong Đoàn không được bao nhiêu do sự sinh-hoạt giữa hai cấp Đoàn với Đội quá cách xa, thì Chủ Tịch Đoàn vô Nam làm việc, và lập Đoàn H.Đ. tại đó. Rồi tới năm 1934 tôi học xong bèn lập gia-đình. Vì thấy chưa có hứng ra nhận công-vụ, “tuần trăng mật” tại một tỉnh lẻ cách xa Thủ Đô Hà nội đã kéo dài hơn một năm, xa sinh-hoạt Hưởng-đạo trong Đội. Trâu mà Cố-hữu Trần Duy Hưng là Đội Trưởng (Chef de patrouille). Rồi ập tới cái thập-niên 39-49, đại-thế-chiến mang tới nước ta sự sáo-động chưa từng thấy trong lịch-sử khiến cho Phong trào Hưởng Đạo bị tê liệt hoàn toàn. Hai thập-niên 1950-1970, nhờ nhiều may mắn và cố gắng, cuộc sống gia-đình của tôi được phục-hồi hơn trước, nhưng tuy rằng đã được gặp nhiều lần Cố đồng-nghiep Trưởng Trần văn Đường tại Saigon, mà hồn hưởng-đạo của tôi như chưa nhận ra tôi là ai nữa ! Năm 1961, lên Đalat chơi, gặp lại Cố Chủ-tịch tại một tiệm kem mà người là chủ-nhân sau ngót ba chục năm xa cách, có lẽ vì liên-hệ quá gần ghi trên giữa hai người đối-diện không đủ để cùng nhau nhớ tới dăm ba kỷ-niệm hưởng-đạo với nhau.

Rồi 22 năm tiếp theo, quyết-định dưỡng-lão tại Thủ Đô Ottawa này, hai người lại có duyên gặp lại nhau, có những liên-hệ rất khăng khít hơn kể từ năm 1983, trong mười năm liền, trong Hội Người Việt Cao niên Ottawa-Hull. Với vài ba dịp được gần với nhiều đồng-phục hưởng đạo tại nơi đây, mà vì đã xa Hưởng Đạo quá lâu, cho nên tôi không có cảm nghĩ gì đặc-biệt.

Vậy mà cho tới cách đây 5 năm (1994) lời “nhắn tin chung” của Tr. Bùi năng Phán ngụ tại Hòa Lan đã có sức mạnh như lời hú-hồn của một pháp-sư cao tay ẩn, làm cho hồn hưởng-đạo thật sự tái nhập vào tôi !

Tôi cho đó chỉ vì qua mười năm sống gần Cố Chủ-tịch, “nhân-diện cao-tầng hưởng-đạo” của Người đã tỏa ra hầu thấm-thấu vào tôi mà tôi không hay, và lời nhắn nhủ của Tr. Bùi năng Phán đã làm cho “nhân-diện hưởng-đạo” trong tôi xẹt lửa ?

Sau đó không bao ngày, phái-đoàn Làng Trưởng-niên Montréal do Tr. Nguyễn Trung Thoại dắt dẫn tới thăm cố Chủ-Tịch, và chủ-tọa việc thành-lập Xóm Trưởng-niên Ottawa-Hull, lòng tôi nở hoa, và nhận thấy lời nói của Huân Tước Baden Pwell “Hưởng đạo một ngày, Hưởng-đạo mãi mãi” là rất đúng vậy.

Sinh-hoạt được 5 năm trong Xóm, tôi vẫn cố gắng góp sức được như ý với các Trưởng nói chung. Mặc dù nay với tuổi cao, với thâm-niên vào Phong trào Hưởng-đạo, với những lời đề-nghị rất sốt sắng và quý mến của các Trưởng Làng-Xóm đối với tôi, tôi vẫn cảm thấy trong việc tôi được cấp Huân-chương Bắc-đẩu phải do thêm một lý-do nào đó nữa, hoặc thiết-thực, hoặc huyền-bí, mà tôi chưa thấy được.

Thiết-thực? tôi không thấy nó không ngoài “lời góp ý” in trên tấm bảng đồng gửi tặng Ban Tổ Chức Trại T.T.6 - Câu đó tỏ vẻ quá lạc quan và chủ quan, trong khi từ ít lâu nay, những lời tiên-đoán về thiên-niên-kỷ sắp tới, sự tốt đẹp với sự hư-bại trên Thế-giới ngang nhau : là một Thế-giới phục-vụ con người trong nền an-bình vĩnh-cửu, và một Thế-giới chiến-tranh Ma-Thuật-siêu-

hình làm tận-diệt nhân-loại theo báo Viên Giác đã nói (cuốn số 107).

Huyền-bí ? Thì làm sao nói ra được, ngoài sự tin về số mạng hoàn toàn, là với tôi, tuổi Tân-Hợi, thì mỗi năm Dần tới là gặp một sự may mắn rất lớn lao, tất cả đã do sự ước-vọng thông thường của mình; nhưng cái may mắn cuối cùng này của cuộc đời tôi là loại tôi chưa bao giờ dám “có ý” mong có, chứ chưa có nói đã “mong có” !

Ottawa, 1er Janvier 1999
Trâu Hiền Đ.T.C.

Chiều ...

Chiều về rừng núi thấy buồn sao !
Gió thổi cành đưa tiếng xào xào
Chim chóc gọi nhau về tổ ấm
Từng đàn sải cánh tận trời cao ...
Lá hoa khép nép e sương gheo
Sừng sững ngàn cây gió đón vào
Đàn tát ráng hồng đêm rủ xuống
Quê mình không biết ở phương nao
Hoài-Thư

Nhập gia tùy tục biết làm sao !
Cuộc sống đôi khi cũng xào xào
Vứt bỏ ngoài tai lời khiếm nhã
Đem vô trong trí ý thanh cao
Mến người chân thật năng lui tới
Ghét kẻ dãi bôi chẳng tiến vào
Chim Việt, ngựa Hồ còn nhớ nước
Ai xa Tổ Quốc chẳng buồn nao ?
Thạnh-Miêm (Họa nguyên vận)

Vàng trăng lấp lánh vì sao !
Lá rụng “chiều” hôm tiếng gió xào
Sườn núi lững lờ mây trắng thấp
Ven đèo thấp thoáng khói lam cao
Chim lồng xếp cánh nằm thềm thiếp
Cá chấu khờ mang vi khép vào
Đất khách tiết đông trời lạnh lẽo
Quê hương nắng ấm nhớ non nao !
Vân cô Lê Thị Anh Sùng (họa nguyên vận)

Nhắn Tin Đặc Biệt

*****

Trưởng Nguyễn Trịnh-Cường nhờ Liên-lạc
nhắn tin đến hai Trưởng :

1. Tr. Hoàng-Hội, (Melbourne, Úc-châu)
Độc L.L. # 27 nhận diện hình ảnh và bài
viết của Trưởng, muốn phone nhưng
không biết địa chỉ. Trưởng có được tin tức
gì các Trưởng của Đ. Đạo Bình-Định không

Năm 1993 ở Trại TT3, em có gặp Tr. Tôn-
Thất-hy và vợ chồng Tr. Trần-trọng An-
Sơn. Ngoài ra, em cũng được tin Tr. Đinh
Chí-Cương và Tr. Võ Ái-Ngự đã mất.
Hiện em còn giữ lại ít hình ảnh cũ của
Đạo Bình-định và các kỳ trại Họp bạn
Quốc-gia, Trưởng liên lạc với em để em
gởi biểu Trưởng. Thân ái BTT.

2. Tr. Bùi Dzũng (Pháp).

Độc L.L. tôi thấy tên Anh, nhưng không
biết có phải Bùi Dzũng mà tôi gặp năm
1971 tại nhà Trưởng Nguyễn-Trọng-Hùng
(Qui-nhơn), khi đó tôi vừa từ Vùng I về
thăm Liên-đoàn Nguyễn-Thông và Hùng-
Vương.

Từ 1975-1982 tại Dallas Texas, tôi vẫn
thường xuyên liên lạc với Nguyễn-Trọng-
Hùng (Hawaii). Lúc đó, Hùng mới thành
lập 1 Thiếu-đoàn tại Hawaii, và có ý định
nhờ vợ chồng qua giúp, nhưng mọi công
việc không như ý muốn.

Ngày Hùng về nước K.C. với ...., Hùng
có phone cho tôi 2 lần, rồi từ đó mất tin
tức luôn. Có gì, xin Trưởng liên lạc với tôi
qua địa chỉ dưới đây để biết tin nhiều
hơn. Thân-ái BTT.

Địa chỉ của Tr. Nguyễn Trịnh-Cường :
1702 Morning Star Trail
RICHARDSON, TX. 75081 USA.

Ottawa vui Giáng-sinh và Mừng Năm Mới 1999

Liên-Lạc : Bản tường thuật này gồm ba phần, do 3 Trưởng ở Ottawa thực-hiễn. Đó là Tr. Dương-Ngọc-Hương (Đê Núi Quảng-nam), cùng với Tr. Nguyễn-Minh-Phúc (Đại thủ : Yêu đời, thường gọi là Phúc Trẻ), và Tr. Trịnh-Vũ-Điệp (Bướm : lượn dưới mưa). Chúng tôi có nhiệm-vụ sắp đặt lại, trình bày thứ tự để độc giả Liên-lạc thưởng lãm.

Giáng-sinh đến khắp mọi nơi, dành cho mọi người. Riêng Thủ-đô Ottawa, xứ lạnh tình nồng này được Gia-đình Hương-đạo tổ-chức vào một ngày bảo tuyết đầu mùa.

Ban Tổ-chức được Xóm Trưởng-niên trông cậy vào Tr. Đê Núi Quảng-nam, vốn là một Trưởng xông xáo và ... năng nổ, với sự phụ-tá của Tr. Đại-thủ yêu đời, con người chỉ biết làm việc và ... nụ cười, thêm vào đó là Tr. Bướm lượn dưới mưa, một nhân vật đa năng của Liên-Hội Canada và thích ... tìm hiểu.

Trong phiên họp ngày 09-11-98 tại Mc Nabs Public School, các Trưởng đã quyết định tổ-chức vào ngày thứ bảy 19-12-98 tại Trụ-sở Cộng Đồng Người Việt. Ngoài các Trưởng trong Xóm Trưởng-niên, các Phụ huynh, Tr. Đê Núi Q.N. có trách-nhiệm mời Tr. Nguyễn-Trung-Thoại (Ủy-viên Đặc trách H.Đ. Trưởng-niên), Tr. Dương-thị Kim-Sơn (Chi-nhánh-Trưởng Canada), Tr. Nguyễn-tấn-Hồng (Trưởng Xóm Montréal) và các

Trưởng trong Xóm Montréal. Ngoài ra cũng loan báo rộng rãi và đăng vào "Thời Báo" và mỗi gia đình H.Đ. có thể mời thêm 2 hay 3 thân-hữu có cảm tình với H.Đ. tham dự.

Phần ẩm thực thì mỗi gia đình đóng góp một món ăn, liên lạc với BTC để được sắp xếp khỏi trùng-hợp nhau. Ngoài ra, các Trưởng hiện diện có đề xuất thực hiện một số quà "lưu-niệm" dành cho các Trưởng phương xa đến đánh dấu cuộc hội ngộ năm nay. Ban Tổ-chức cố gắng lo chu toàn các phần thưởng (có giá trị) để tưởng thưởng cho các Thiếu-sinh và Ấu-sinh xuất sắc, và cũng để phát cho các em trình bày văn nghệ, miễn sao để tất cả các em đến tham-dự cũng đều có quà mang về. Tất cả các tiết mục này đều do Tr. Đê Núi bao sân. Mục đích của cuộc gặp gỡ là làm cho mọi người đều được vui và thoải mái, nhất là làm cho các em lên tinh thần và phụ-huynh thấy con em mình đã trưởng thành trong sinh hoạt H.Đ.

Quang cảnh Hội-trưởng ngày Hop mặt Giáng-sinh và Mừng năm mới ở Ottawa(19-12-98)

Hàng đầu, từ trái qua phải : Tr. Tuấn, Tr. Cường, Tr. Thoại, Tr. Vy, Tr. Kim-Sơn, Tr. Hồng và Tr. Bông (Việt Nước Vui vẻ).

Đúng 11 giờ, chiếc xe van của phái-đoàn H.Đ. Montréal vừa đỗ trước cửa Trụ-sở, bước xuống đầu tiên là Tr. Thoại, rồi đến Tr. Hồng, Tr. Bông, Chị Thoại, Tr. Diệp, Tr. Quốc và nhà ảo-thuật Nguyễn-vân-Tuân, một Thành-viên của Xóm Montréal, cùng với anh Thanh lái xe, vị chi là 8 Trưởng.

Chị Kim-Son thì đến trước, đang ngồi nói chuyện với các Trưởng và phụ-huynh quen biết. Một sự kiện rất đáng tiếc là Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Trưởng Xóm) vì ngọc-thể bất an nên không có mặt, đã nhờ Tr. Đào-Trọng-Cương (Trâu Hiền) thay thế.

Buổi lễ khai mạc lúc 11g30, dưới sự điều khiển của Tr. Minh-Phúc, bắt đầu bằng các thủ tục chào cờ, mặc niệm, hát Quốc ca Việt-nam và Canada, bài ca chính thức của HĐVN, do các Thiếu-sinh Đoàn Đống Đa hát, kế đó là các em đọc lại Lời hứa và Luật H.Đ., sau đó là phần giới thiệu các người tham dự, tiếp đến Tr. Cương thay mặt Xóm Trưởng-niên đọc thư của Tr. Đức-Phúc, một con chim đầu đàn của HĐ Ottawa, cáo lỗi không đến chung vui được, gửi lời chào các Trưởng phương xa đến và chúc mọi người thật nhiều vui, một Giáng-sinh đầy ý nghĩa và một Năm Mới Như ý.

Tr. Minh-Phúc nhấn mạnh mục đích chính của buổi lễ là phát huy tinh thần đoàn kết, sự hợp tác giữa các Trưởng, các Phụ huynh để các em Thiếu-sinh và Ấu sinh có dịp thăng tiến và phát triển.

BTC có nhã ý mời Tr. Thoại lên máy vi-âm, và Tr. Thoại đã tỏ lòng khâm phục Xóm Trưởng niên Ottawa, trong đó có các phụ-huynh đã đóng góp rất nhiều để giúp cho Thiếu-đoàn và Ấu-đoàn ở Ottawa tiến mạnh, đặc biệt là đã tham dự Trại Thăng tiến 6 rất đông, với đồng phục T-shirt màu nâu trong khi diễn hành và tham dự các sinh hoạt của Trại. Sự hợp tác chặt chẽ của các Trưởng điều-khiển đơn-vị và Phụ-huynh đã làm tái-sinh lại Liên-đoàn Ottawa, mong rằng với thời gian, sẽ tiến mạnh như hồi cách đây mười năm về trước, trong các Trại Hợp Lực của một thời đã qua.

Tiếp đến là Tr. Kim-Son lên tỏ lời khen ngợi các em đã tích cực hoạt động, hãy cố gắng học giỏi, sinh hoạt tích cực hơn nữa, cố gắng giữ lời hứa và Luật HĐ. trong sinh hoạt hằng ngày để xứng đáng với sự săn sóc của các Trưởng và lòng mong đợi của phụ-huynh.

Tr. Hồng với tư cách là Trưởng Xóm Montréal đứng lên phát-huy sự hợp tác thân thiết giữa Xóm Ottawa và xóm Montréal từ bấy lâu nay. Năm trước, Montréal đã mời Ottawa, năm nay Xóm Ottawa lại mời đáp lễ xóm Montréal, và trong năm tới, hy vọng Xóm Montréal sẽ được hân hạnh đón tiếp Xóm Ottawa. Tr. Hồng còn nói tiếp: Không có Phụ-huynh thì không có các em và nếu thiếu Phụ huynh thì Xóm Trưởng-niên cũng không được mạnh và sinh-hoạt ít hiệu quả.

Tr. Minh-Phúc xin phép được tạm ngưng chương trình để bước sang phần ẩm thực, vì cũng đã quá trưa, và sau đó mới đến phần văn nghệ, vì "có thực mới vực được đạo". Đây là lúc biểu dương tài ba của Tr. Dê Núi, mà món "Xúp măng" nóng là món sở trường của đương-sự. Chúng tôi thấy các phụ huynh lãng xãng trình bày các món ăn, nhiều vô số kể, do các phụ huynh và thân hữu chung phần đem đến.

Sau khi mọi người đã no (nhưng không say) thì đến phần trình diễn văn-nghệ của các em. Nhìn núi quà bao giấy màu xanh đỏ, các em đi qua đi lại, trầm trồ ngắm nghía và đôi mắt đầy mong ước. Nhiều quà làm phần thưởng được đặt trên bục khán đài, rất nhiều món quà có giá trị, do Ban Tổ-chức mua sắm cũng có, do Phụ huynh gửi tặng cũng có.

Phần phát thưởng dựa vào thành quả sinh hoạt đều đặn, tinh thần cố gắng học hỏi và qua các cuộc khảo sát thi đua liên tục vào các tuần lễ cuối năm.

Hai giải thưởng xuất sắc dành cho 2 thiếu-sinh đó là 2 em Nguyễn-thị Mai-Khanh và Nguyễn-thị Thúy-Vi. Ngoài ra Hội-đồng Huynh-trưởng cũng trao phần thưởng cho 2 Trưởng trẻ đã tận tâm sinh hoạt và giúp Thiếu-đoàn Đống-Đa phát triển, đó là Tr. Võ-Đông và Tr. Hoàng-mạnh-Đạt. Một điều mà các em rất vui là tất cả các em đều có những giải thưởng khuyến khích khác nhau tùy theo khả năng, và cuối cùng các em đều được Ông Già Noel phát cho mỗi người một gói quà "thật to và thật nặng", nặng đến nỗi có em phải đội trên đầu mà đi, vì xách không nổi.

Các em rất vui, vì có được quà nhiều.

Phụ huynh cũng vui lây, vì nhận thấy con em mình đã hoà đồng với các Bạn cùng trang lứa, tham gia Hướng-dạo có thêm bạn Việt, biết nói và hát tiếng Việt, được hướng-dẫn vào những chương-

trình giáo-dục hữu ích. Ngoài ra các phụ-huynh có dịp làm quen với nhau, thân nhau hơn.

Các Trường cũng vui không kém, vì thấy các em rất đông đủ và thích thú, đó là nhờ sự nâng đỡ không ngừng của Xóm Trường-niên và Phụ-huynh.

Trong khi mọi người dùng bữa, các nhiếp ảnh gia như Tr. Chung-Thế-Hùng, Tr. Nguyễn-Minh-Phúc, Tr. Quốc ở Montréal và một số phụ huynh lãng xãng chụp hình kỷ-niệm, riêng Tr. Trịnh-vũ-Điệp đến thì thăm tiếp xúc một số người; sau đây là vài đoạn trao đổi ý kiến ghi nhận được :

* T.V.Đ. hỏi một phụ-huynh về cảm tưởng thì được trả lời :”Ồ ! thích thú quá. Con nhà tôi nó đã dậy từ sáng sớm, thúc dục tôi lo mọi thứ như thức ăn , còn dọn thêm Mẹ đem thật nhiều, vì có khách xa đến nữa. Nhờ có Hương-đạo, con tôi bớt theo chúng bạn bản xứ rong chơi những gì, ở đâu, mà tôi không thể kiểm soát được, nó rất lo học luật và lời hứa H.Đ. ; thú thiệt cháu cũng vất vả lắm khi đọc chữ Việt, nhưng nay đã khá hơn trước. Chúng tôi cảm ơn các Trường H.Đ. đã bỏ thì giờ nhiều để lo cho các em, trong đó có cả con chúng tôi.”

-
* T.V.Đ. hỏi Tr. Nguyễn-Tấn-Hồng về sinh-hoạt của Xóm Montréal và dự tính chương-trình năm tới cho liên-Xóm Ottawa-Montréal, Tr. Hồng cho biết : “Nhìn thấy quý vị ở đây tổ-chức lễ Giáng-sinh quá rầm rộ, đem lại niềm vui cho các em, chúng tôi khâm phục lắm. Xóm Montréal chúng tôi, đặc biệt là giới phụ-huynh không có được cái không khí thân tình ấm cúng như ở đây. Hai Xóm chúng ta đã từng sinh hoạt chung nhiều lần, và mong rằng trong tương lai, chúng ta sẽ khấn khít hơn nữa.”

-
* T.V.Đ. hỏi Tr. Dương-thị Kim-Son về nguồn tin nói về việc bất-hợp-lệ của một vài đơn-vị trong Chi-nhánh Canada, có Trường đòi muốn bầu lại Chi-nhánh, xin Trường cho biết rõ hơn , Tr. Kim-Son vừa cười vừa đáp :

“Sự thật, cũng chẳng có chi quan trọng. Như các em ở Ottawa đang sinh hoạt đông đủ vui vậy như thế này mà bảo là không ghi danh hợp lệ sao ? Vai trò của Trường Chi-nhánh lại là phải làm gương hơn ai hết, làm chi có chuyện một Trường được bầu làm Đại-diện Chi-nhánh lại không ghi danh hợp lệ ? Đó là chuyện không thể xảy ra được đối với những Trường H.Đ. có tinh thần tự trọng.”

Những nụ cười hồn nhiên vui sướng của các em sau khi nhận các giải thưởng xuất sắc được trao tặng từ các Huynh-trưởng và Phụ-huynh.

Sự đoàn kết thân-thiết của hai Xóm Trưởng-niên Montréal và Ottawa chụp hình chung hình với các Trưởng của L.Đ. Ottawa và các em của hai đơn-vị ở Thủ-đô Canada.

* T.V.Đ. hỏi Tr. Nguyễn-Trung-Thoại về dư luận của một vài Trưởng đề cập đến vị trí của Hội-đồng Trung-Ướng, sự liên-hệ giữa Văn-phòng H.Đ. Thế-giới với Ban Thường-vụ hiện nay ra sao, Tr. Thoại dẫn đo chốc lác, rồi cho hay: "Nói ra cho hết thì dài lắm. Trong một bàn tay thì có ngón ngắn, ngón dài, làm sao mà đồng nhất được, cho nên có thể vì những lý do cá nhân mà sinh ra một vài "hiện tượng lạ kỳ" như vậy. Theo tôi biết, sự giao-thiệp giữa VP/HĐTĐ với HĐTU/HĐVN rất tốt đẹp mà BTV hiện nay do Tr. Vĩnh-Đào trách-nhiệm vẫn tiếp tục tiến hành những công tác đã được Hội-nghị Trưởng đề ra trong kỳ Trại TT6, ngoài ra, HĐTU có văn thư đề cử Tr. Võ-Thành-Nhân thành lập một Tiểu-ban soạn thảo thể thức bầu cử Đại-Hội-Đông để áp-dụng cho ĐHĐ kỳ sắp tới ở Trại TT7 (Houston, Texas). Nếu Trưởng Điệp muốn, tôi sẽ gửi đến Trưởng một văn thư của VP-HĐTĐ gửi đến SDF, liên-quan đến vấn đề Trưởng đang muốn biết."

(Tr. Điệp mong nhận được bản sao bức thư nói trên, để đính theo phần tiếp xúc bài tường thuật hôm nay).

Sau khi dọn dẹp Hội-trường để trả lại cho Cộng-Đông, ba anh em chúng tôi ngồi lại để rút ưu, khuyết điểm và cùng thoả-hiệp với nhau làm bản tường thuật này với vài ba hình ảnh tiêu biểu để gửi Báo Liên-Lạc đăng tải, ghi dấu một ngày vui của các Em HĐS Ottawa, và hy vọng giải tỏa phần nào một vài thắc mắc của một số Trưởng.

Ngay tối hôm ấy, chúng tôi được tin Xe Van chở Xóm Trưởng-niên Montréal về đến nơi được bình an, trễ hơn thường lệ đến 2 giờ, vì ngoài trời bão tuyết và gió mạnh, dọc đường từ Ottawa đến Montréal có đến 5 chiếc xe bị lật xuống ruộng! Xin cảm ơn Tr. Thoại, Tr. Sơn, toàn Xóm Montréal, cảm ơn Các Phụ-huynh và thân kính chúc toàn thể Quý Vị một Giáng-sinh thật vui tươi, một Năm Mới An lành và Như ý.

Đê núi Quảng-nam

Đại thủ yêu đời

Buổi liên dưới mưa

World Organization
of the Scout Movement
Organisation Mondiale
du Mouvement Scout

Jacques Moreillon
Secrétaire général
5, rue du Pré-Jérôme
1205 Genève, Suisse
Box 241
1211 Geneva 4, Switzerland

Tel. (41 22) 320 42 33
Fax (41 22) 781 20 53
E-mail:
worldbureau@world.scout.org

Monsieur Patrick Rolland
Président
Scoutisme Français
7, rue Emile Dubois
75014 Paris

Monsieur Philippe Da Costa
Commissaire Général
Les Scouts de France
54, avenue Jean Jaurès
75940 Paris

Madame Maryse Descloux
Commissaire Internationale
Les Eclaireuses et Eclaireurs de France^e
12, place Georges Pompidou
93167 Noisy le Grand Cedex

Genève, le 23 novembre 1998

Chers amis,

Je me réfère à la lettre du 16 novembre 1998 que vous a adressée M. Monsieur Vinh Dao.

Je vous écris ces lignes spontanément et sans en avoir préalablement référé à M. Vinh Dao, à qui j'envoie copie de la présente pour son information.

Je connais M. Vinh Dao depuis de nombreuses années et j'ai une confiance absolue dans son intégrité et son dévouement au Scoutisme, sans esprit de clan ou de chapelle. M. Vinh Dao est en outre extrêmement au courant des multiples tendances du Scoutisme vietnamien, que ce soit au Vietnam ou à l'étranger. Ceci nous a été très utile et nous a évité bien des faux pas dans un terrain fort complexe ... pour ne pas dire "miné".

Je ne peux que vous recommander de consulter M. Vinh Dao avant de prendre toute décision relative à quiconque se présente à vous comme "Scout vietnamien", surtout si ces personnes prennent elle-mêmes l'initiative d'entrer en contact avec vous.

cc: M. Vinh Dao
Président
Comité Central International
du Scoutisme Vietnamien

Très fraternellement.

Jacques Moreillon

Thương Nhớ Bạn

Liên-Lạc : Bài này của Tr. Bùi-Năng-Phán (Hoà-lan) gửi cho Ngựa CK, nội dung nhắc đến tình bạn quá thân thiết với Tr. Trần-Thanh-Phong (tử nạn ngày 12-6-98 tại Đức) qua 30 năm gắn bó trong sinh hoạt H.Đ. cũng như công-tác đấu tranh cho Quê-hương xưa sở.

Bức thư gọi lại những ngày vui buồn với người bạn quá cố đầy thương nhớ, gọi đến NCK để mong san sẻ tâm tư và "vời bớt nỗi buồn riêng trong lòng".

Đáng lý chỉ nên trích đăng phần nào (bớt phần nhắc đến NCK), nhưng nếu cắt đầu xén đuôi thì bài này mất bớt ý nghĩa, vậy xin ghi lại toàn bài để cùng thương nhớ.

Hoà Lan ngày 22-11-98

Kính gửi : Trưởng Nguyễn Trung Thoại
Nội san Liên Lạc

Kính thăm Trưởng,

Nhận được nhắn tin của Trưởng trong LL.28: yêu cầu gửi ngay nguyên bản bằng Anh ngữ bài phỏng vấn đã đăng trong LL.27, nhưng rất tiếc bài viết bằng tiếng Hòa Lan, nên em đã không gửi mà cũng không trả lời ngay, để Trưởng phải nhắc lại, tốn thêm mất chín dòng của báo LL. Em xin lỗi Trưởng vì "tang gia bối rối" sau cái chết bất ngờ của Tr. Trần Thanh Phong (Sơn dương đảm dương).

Sơn dương đảm dương tử nạn đã hơn 150 ngày rồi mà Cáo lăng tử cứ ngỡ mới xảy ra tuần rồi, bởi hai đứa thân nhau lắm, thỉnh-thoảng không có chuyện gì cũng nhắc điện thoại gọi nhau cho đỡ ... nhớ. Hấn ở mãi tận Đông Đức mà chẳng tuần nào không gọi sang tận Tây Hòa Lan cho Cáo, chỉ để ... nghe giọng nói của nhau

thôi. Năm nào hai đứa cũng bỏ vợ con công việc làm ăn để đi gặp nhau vài lần, khi thì Frankfurt, khi thì Paris, lúc ở Texas, lúc ở Cali, chỉ còn hai chỗ chưa đi: là sang Singapore thăm Nguyễn anh Phong và xuống Úc châu thăm Vũ văn Ngọc. Bởi thế khi hấn chết, Cáo cứ耿耿 ngơ mãi, nghĩ tới câu thơ của ai đó (sao thấy đúng, thấy buồn, thấy thấm thía quá sức):

*Người đi một nửa hồn tôi mất,
Một nửa hồn kia bỗng đại khờ.*

Gần 30 năm thân với nhau, chơi HD với nhau, hoạt động CT với nhau, làm báo với nhau, lang thang với nhau, ngủ chung với nhau, mà ... chưa cãi nhau bao giờ. Bởi thế, khi Sơn dương thành linh bỏ *Cuộc Chơi*, làm sao Cáo không đại khờ ra được? Kể cũng lạ, hai đứa khác nhau về mọi mặt: Sơn dương ở Bến tre - Cáo quê Ninh bình, Sơn dương theo Bụt - Cáo theo đạo Chúa, Sơn dương sôi nổi với ngành Kha - Cáo tà tà đi ngành Tráng, Sơn dương khởi nghiệp mở nhà hàng - Cáo lo xuất nhập cảng, Sơn dương thích ăn đồ biển với giá sống - Cáo ưa toàn thịt rừng với rau muống ... thế mà thân với nhau mới lạ. Bữa nay, nhân tiện thư cho Liên Lạc, nhắc đến Phong, Cáo muốn dùng ít dòng tưởng nhớ đến người bạn quá cố, chết vào lúc đang sống cuồng nhiệt.

Tại trại họp bạn Tự lực 1974, ngoài ba tiểu trại chính, còn có một khu đặc biệt: xây dựng toàn bằng cây dừa, từ cổng trại, lều trại, bếp trại, nhà khách ... đều bằng cây dừa. Đó là khu trại của Liên đoàn biệt lập Phan thanh Giản - Kiến hòa - (quê của Bác sĩ Hội trưởng Nguyễn văn Thơ - anh em thích gọi tắt là: quê hương của Bác). Trần thanh Phong là Kha trưởng của Liên đoàn biệt lập ấy. Khi định cư tại Tây Đức, Phong thành lập liên đoàn Cửu long (Erding) và làm Liên đoàn trưởng, kiêm luôn Thư ký của Chi nhánh Tây Đức, anh em quen gọi là trưởng *Liếm kiem Tê Cu* (thủ quỹ) vì Phong lo thư từ liên lạc cho Chi nhánh, và thường tự bỏ tiền túi mua tem *liếm* gửi báo, từ đó, Phong ít khi vắng mặt trong các sinh hoạt, các kỳ họp bạn, huấn luyện, trại

Hè ... và thường chạy ngược xuôi lo cho bao tử anh em, xứng đáng với cái tên rừng: Sơn dương đảm đương.

Phong có cái bút hiệu là Trần Tùng Nguyên khi viết cuốn Soi Lòng và tập thơ Mai Ta Về (do nhà Hưng Đạo xuất bản 1990) được nhiều người biết đến. Trong dịp ra mắt tập thơ tại Paris, anh em hẹn nhau về nghỉ tại nhà Tr. Nguyễn Văn Chuẩn (Lđ. Bắc Đẩu) - trong câu chuyện thâu đêm, anh em bàn chuyện Phong trào, Đất nước, Đất nước, Quê hương, Bạn hữu ... khi đêm gần tàn, Chuẩn quay sang hỏi Cáo: Tại sao mỗi lần viết bài, Cáo lại dùng một tên khác? Bị hỏi bất ngờ, Cáo chưa kịp phản ứng thì Phong đã lên tiếng: Anh ấy muốn dùng nhiều tên để lỏi hết vào Văn bút chiếm đa số ấy mà, lúc này Văn bút mở rộng, ai có bút hiệu đều vô được cả ... Cáo cười đáp lễ: Sinh ra ta do cha mẹ ta, hiểu ta thì chắc chỉ có mình Sơn dương, có phải thế không nhà văn kiêm thi sĩ Tùng Nguyên? Viết văn cũng Tùng Nguyên mà làm thơ cũng Tùng Nguyên, bộ muốn nhảy vào cả trong Văn đàn lẫn Thi đàn hay sao? Chưa kể mượn luôn tên trại trường làm bút hiệu để thiên hạ phải kính nể. Phong phân trần: Đâu phải thế, năm 1992 khi Cáo vượt ngục đến Palawan có viết một bài: *Trại trường Tùng Nguyên trong tim ta!* Đọc cảm động quá, Phong bèn lấy luôn bút hiệu ấy để được ở mãi rong tim Cáo, thế thôi, chứ Phong đã đến trại trường lần nào đâu!

Vào những năm đầu thập niên 80, khi khắp nơi còn sôi nổi bàn chuyện đất nước, lớp tuổi 25-30 ghi dấu ngàn đời (được nhắc đến trong Bộ binh Hành khúc) đã đem hết nhiệt huyết đi tìm đường cứu nước, trong đó có Phong, chia nhau tham gia hầu hết các tổ chức, phong trào, mặt trận, cộng đồng, đoàn thể ... để cuối cùng trở lại với HĐ, tung ra một cuộc thảo luận lớn: *Hướng đạo và Chính trị*. Phong đã hăng hái theo dõi, ghi nhận và đúc kết thành một tài liệu dày, tập trung mọi ý kiến, mọi bài viết, thuộc mọi khuynh hướng ... Tất cả đều đồng ý: HĐ không thể tách rời CT nhưng không ai đồng ý đưa HĐ vào

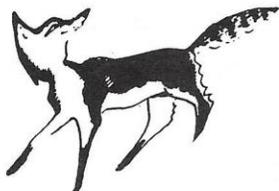
CT .... Bởi thế anh em mới bàn nhau áp dụng kế hoạch *trở trung hóa HĐ*, kể trước người sau, lần lượt trao Chi nhánh lại cho các Trưởng trẻ để cùng nhau tái lập Việt Nam Quốc dân đảng của Nguyễn Thái Học. Trong vòng 6 tháng, anh em đã hoàn tất kế hoạch trao quyền. Hơn 15 năm qua, đảng bộ VNQP Âu châu do Đỗ Trung Kiên (bí danh của Phong) làm bí thư, đã lớn mạnh và có tầm vóc đối thoại với các đảng phái của Âu châu. Trong một dịp Đại hội thường niên, Phong đề nghị mời chủ tịch đảng SPD của Đức đến tham dự, anh em nói đùa: Nếu mời được ông chủ tịch SPD thì anh em sẽ bao Phong một chầu đồ biển, và Phong đã mời được ông chủ tịch SPD tới dự thật. Sau đại hội Phong đòi lái xe 500 cây số đi Paris để được anh em đãi như đã hứa, nhân tiện thăm Chuẩn vì bạn đã không có mặt ở đại hội. Cáo thấy ăn được bữa cơm mà phải đi 500 cây số thì chẳng bõ, bèn tìm kế hoãn binh: Tớ có chụp được tấm hình ông chủ tịch SPD và bí thư nhà ta đang bắt tay nhau thăm thiết, nếu chú Phong muốn thì đãi anh em một chầu, tớ sẽ phóng đại tô màu rồi tặng không. Phong đồng ý ngay, như vậy là cần qua cần lại chả ai được ai đãi bữa ăn nào. Nay ông chủ tịch SPD đã đắc cử Thủ tướng Đức, nếu Phong còn sống thì chém chết cũng được Tân Thủ tướng đãi một bữa ăn mừng chiến thắng.

Anh Thoại kính mến,

Bữa nay nhớ Phong quá em viết rông rài vậy, để dè nén nỗi buồn riêng trong lòng. Anh thấy không, thế hệ Trưởng trẻ có thua gì các thế hệ đàn anh. Gửi anh cuốn Soi lòng (trong đó có bài viết về Sếu Siêng Năng - nếu LL. còn chỗ có thể trích đăng) và tập thơ Mai Ta Về của Trần Tùng Nguyên để anh thấy Lửa của phong trào vẫn nóng mãi dù đã ra tro.

Còn chuyện vui ở Thái lan thì xin anh cho em khất vào dịp khác sẽ kể, hoặc kỳ sau về lại sẽ kể cũng không mượn gì. Dịp vừa qua có anh Trọng (cựu đại sứ VNCH tại Bangkok) gửi lời thăm Anh Thoại, nếu anh có dịp ghé Thái thì ông

ta sẽ cho người chăm sóc chu đáo, hiện anh Trọng có khách sạn riêng và có văn phòng du lịch Lam Sơn rất uy tín và đông khách. Anh Trọng bây giờ mang tên Thái: Banjong Watcharaprapa, em có đi ăn với anh chị ấy mấy bữa.

Vua Càn Long (Hoà Lan)

NHA TRANG CẢM TÁC

Tưởng nhớ Tr. Sư-tử từ-bi
nhân chuyến cùng đi du lịch Hè 1985.

*Chung chuyến du hành đến Nha Trang,
Thành phố tươi xinh trải nắng vàng,
Biển xanh quyến rũ người du khách,
Văng vẳng trong xe tiếng nhạc vàng.*

*Dạng ca "Duy Khánh" bản "Tình quê"
"Hồn vọng phu 3", "Khúc trở về"
Tiếng nghe khơi động niềm trác ẩn
Thế sự, tình đời lấm chán chê. (1)*

*Hai ngày quanh quần chồn ăn chơi,
Vui cảnh thiên nhiên vật với người,
Hồ cá Tri Nguyên, trời Đại Lãnh
Dầm mình suối nước nóng lên hơi.*

*Theo chuyến xe quay trở về nhà,
Chúng mình mãi miết chuyện gần xa,
Tri kỷ tri âm, đồng nhịp điệu,
Dặm về quên bẵng quãng đường xa.*

Saigon, ngày 12.7.1985
Sói Tận Tâm

(1) H.Đ. không được phép chán đời. Chán chê trên đây là sự mâu thuẫn, thời điểm chính quyền cấm hát lưu hành nhạc vàng (nhạc tiền chiến, hay nhạc sáng tác ở miền Nam trước 30-4-75). Thế mà vì tham lợi trong việc kinh doanh, công ty du lịch quốc doanh vẫn cho phát âm trên xe du lịch để lấy lòng khách hàng.

Thư mời của

Hưởng-Dạo Hồng-Kong

Chúng tôi vừa nhận được tin ngày 04-2-1999 của Hội-Đồng Trung-Ướng HDVN cho biết :

Hội Hưởng-dạo Hồng-kông (Scout Association of Hong kong) mời các đơn-vị HDVN tham dự Trại HỌP BẠN "Hong Kong Scout Millenium Jamboree" tại Hong-kong từ ngày 28-12-1999 đến 02-1-2000 để mừng thiên niên kỷ mới.

Điều kiện tham dự : Thiếu, Thanh, Tráng-sinh từ 12 đến 20 tuổi. Trường được tham dự theo tỷ lệ 1 Trường cho 9 Đoàn-sinh.

Trại phí : US\$ 150 : Gồm lệ phí Trại, tiền ăn trong thời gian ở Trại, chi phí di chuyển đến đất Trại, tham viếng Thành phố (City Tour), cử ngụ tại khách sạn H.Đ. 1 ngày trước và sau trại.

(Đây là chi phí Trại rất thấp so với các kỳ HỌP bạn Quốc-tế khác, thí dụ Trại HỌP BẠN Ngành Tráng tại Mexico năm 2000 : trại phí US\$ 480).

Thờ mời do Hội Hưởng-dạo Hong-kong gửi trực tiếp cho HĐTU/HDVN. HDVN có thể thành lập một Phái-doàn riêng tại Trại.

Nếu có Trường hay Đoàn sinh nào muốn tham dự, xin cho Ban Thường-vụ biết trước ngày 30-3-99.

Thân chào Quý Trường.

Vinh-Đào.

TIN VUI

*****

Được tin vui : Tr. Nguyễn-Phước Bảo-Định, nguyên là Trưởng Phụ-tá Thanh-đoàn của Đoàn Văn-Lang, vừa sinh được một Sói Con là Nguyễn-Phước Quý Jack.

Chúng tôi xin góp lời chung vui với Akéla Thiên-Nga từ tốn và Nhà Giáo yêu thích châm ngôn Sáp Sắn có thêm Cháu Nội.

Ngựa C.K. và Bê Tròn

Một Bước Tiến Rất Mới Lại ở Phía Nam Florida

Lời tòa soạn: Vào cuối năm 1994, một số anh em Hướng Đạo Trưởng Niên (HĐTrN) ở Nam Florida cùng với số đông Tr.N trong và ngoài Tiểu Bang đã tham dự ngày họp mặt thân hữu ở Orlando, Florida (4-12-94) do Tr. Hoàng Ngọc Châu tổ chức (Liên Lạc số 14 tháng 3/1995). Đến 17-11-1996 sau buổi thuyết trình của Tr. Hoàng Ngọc Châu về tiến trình hoạt động HĐVN trong và ngoài nước, HĐTrN Nam Florida đã hình thành "Nhóm Thân Hữu HĐ Nam Florida" nằm trong hệ thống HĐTrN. Ngoài việc họp mặt thân hữu trong thân tình HĐ, một số Trưởng đã tham dự các khóa huấn luyện, các Trại họp bạn để ôn nghề trưởng, để tìm gặp anh chị em. Và trong tháng 7 vừa qua các Trưởng đã không chịu ngồi yên, nhen nhúm ngọn lửa lập đoàn, khởi từ buổi họp sơ khởi ở nhà Tr. Hòa (17/7/98) như Tr. Hòa tưởng trình

dưới đây.

Cùng với nhịp đập của phong trào HĐVN, với những bước tiến quan trọng của HĐTrN, HĐTrN Nam Florida đã thật sự lớn mạnh để cung ứng Trưởng, thành lập đơn vị mới, trong lúc phong trào đang thiếu trưởng; thật là một khích lệ đáng mừng!

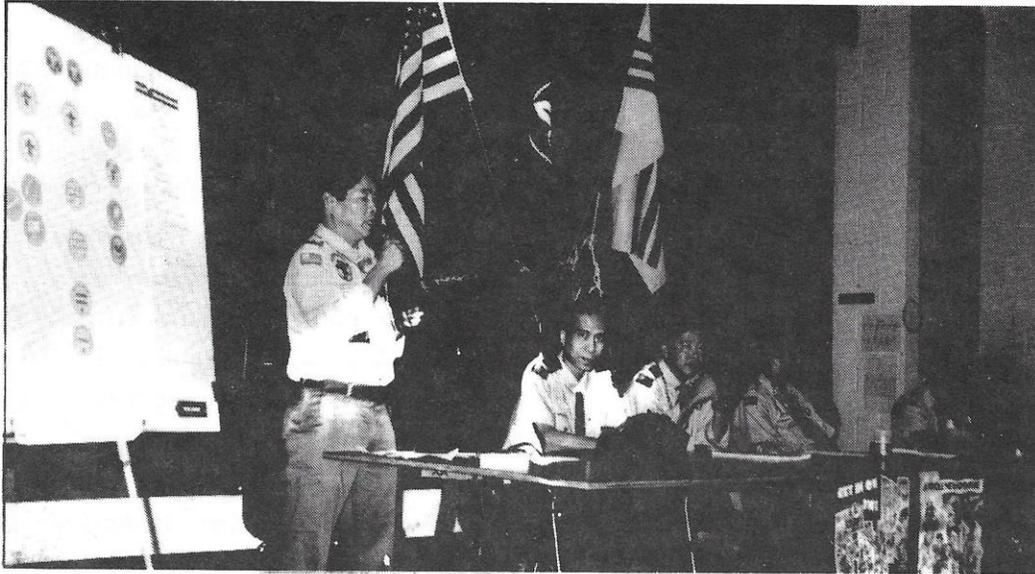
Lễ ghi danh Liên đoàn Lạc Hồng (19/09/1998) tại Boca Raton Florida.

Kể từ sau ngày trại Thăng Tiến 6 (25-6-98 đến 2-7-98) cùng với anh chị em trên thế giới về họp mặt, các anh chị em Nam Florida đã không còn chần chờ được nữa vì thấy phong trào HĐVN đã tiến vượt bậc, thấy được sự cần thiết phải đóng góp một cái gì đó cho phong trào.

Buổi họp đầu tiên vào ngày 17/7/1998 ở nhà Tr. Hòa (gọi là buổi họp đầu tiên vì lần này thật sự có cả phụ huynh, thân hữu đóng góp ý kiến) đã đánh dấu một bước tiến quan trọng, tất cả đều đã nao nức với thành tâm, thiện ý, nhất định phải lập đơn vị HĐVN.

Những lần họp kế tiếp các Trưởng trong Liên Đoàn đã thảo luận hăng say để tiến tới Ngày Lễ Ghi Danh Liên Đoàn, ngày 19/9/1998, với mục đích thu nhận các em vào Hướng Đạo, giới thiệu các trưởng trong Liên Đoàn, giới thiệu Phong trào Hướng Đạo Việt Nam cũng như đường hướng hoạt động cho các hội đoàn và phụ huynh được hiểu rõ hơn.

Trong buổi lễ, ngoài sự hiện diện của các trưởng trong Liên Đoàn như: Lê Bá Tâm,

Tr. Hoàng-Ngọc-Châu Phụ-tá Ủy-viên Đặc-trách H.Đ. Trường-niên đang thuyết-trình về Tổ-chức và sinh-hoạt của Hương-đạo Trường-niên Việt-Nam.

Nguyễn Phú Cường, Phan Anh Tuấn, Dương Phước Luyến, Nguyễn Kim Sơn, Hoàng Ngọc Hòa còn có sự hiện diện của Trưởng Lâm Chánh Trung, nguyên Đạo Trưởng Đạo Kỳ Hòa tại Sài Gòn năm xưa, Trưởng Hoàng Ngọc Châu, Ủy viên Phát Triển và Liên Lạc Vùng Đông Nam Hoa Kỳ thuộc Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hương Đạo Việt Nam (BTV/HĐTƯ-HĐVN), đến từ Orlando, Florida và Trưởng Võ Thành Nhân, Ủy viên Kế Hoạch của Hội Đồng Trung Ương hiện là Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Potomac, nguyên trại trưởng trại họp bạn Thăng Tiến 6 đến từ Washington, D.C.; trưởng Alain Nau, Đạo Trưởng kỳ cựu Đạo Osceola, Châu Gulf Stream, đại diện cho Hương Đạo Hoa Kỳ (BSA).

Về phía quan khách, có ông Nguyễn Minh Thơ, Chủ tịch Cộng Đồng Người Việt tại Nam Florida; ông bà Chu Bá Yến, Chủ nhiệm Florida Việt báo; ông Lê Chí Thiện, Chủ tịch Hội Từ Nhân Chính Trị tại Nam Florida, một số quan khách trong vùng, các phụ huynh có con em trong lứa tuổi Ấu

Thiếu Thanh, và các phụ nhân và con em của các trưởng trong Liên Đoàn.

Mở đầu buổi lễ, Tr. Luyến và Tr. Tâm thay mặt ban tổ chức, đã cảm ơn quan khách và các hội đoàn tham dự. Lễ chào quốc kỳ, quốc ca Hoa Kỳ và Việt Nam đã trở lên trong bầu không khí trang nghiêm của hội trường, kế đến là bài Hương Đạo Ca, phút mặt niệm... Tiếp theo là phần giới thiệu các hội đoàn và quan khách tham dự, phụ huynh, thân hữu, và các trưởng trong Liên Đoàn.

Phần nói chuyện được bắt đầu do trưởng Hoàng Ngọc Châu, Ủy Viên Vùng Đông Nam kiêm Phụ tá HĐTrN-HĐTƯ/HĐVN. Tr. Châu nhấn mạnh về đường hướng và hoạt động của HĐVN tại hải ngoại, sau đó trưởng Hoàng Ngọc Hòa nói về quy chế sinh hoạt của HĐ Hoa Kỳ, mục đích và đường lối, nhấn mạnh vai trò của phụ huynh, rất quan trọng trong việc hỗ trợ sinh hoạt của Liên Đoàn. Tưởng nên nói rõ ở đây, Liên Đoàn được lấy tên Lạc Hồng, là hai chữ cuối của bài Quốc Ca Việt Nam; Liên Đoàn Lạc Hồng sẽ chính

thức ghi danh với Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ và Hướng Đạo Việt Nam hàng năm. Kế tiếp là phần giới thiệu về Ấu Đoàn Sông Hương do Tr. Nguyễn Phú Cường đảm trách, chú trọng đến các em tuổi từ 8 đến 11 tuổi, lứa tuổi ngây thơ nhưng cũng là mầm non của phong trào. Phần giới thiệu Thiếu Đoàn do Tr. Tâm, Thanh Đoàn do Tr. Luyến thực hiện. Đặc biệt còn có phần giới thiệu Làng Bách Hợp do Tr. Nguyễn Kim Sơn đảm trách; cũng nên nói thêm ở đây, làng Bách Hợp được lập ra thay thế cho “Nhóm Thân Hữu HB” để thu nhận các vị trưởng niên, các mạnh thường quân bảo trợ và nhất là phu nhân của các trưởng đang sinh hoạt, sēsát cánh hỗ trợ cho việc phát triển phong trào và các sinh hoạt Hướng Đạo. Làng này cũng thuộc về HĐTrN trực thuộc HĐTU-HĐVN do trưởng Nguyễn Trung Thoại hiện đang ở Montreal, Gia Nã Đại nắm giữ.

Trong phần phát biểu cảm tưởng, ông Nguyễn Minh Thơ, Chủ tịch Cộng Đồng Việt Nam miền Nam Florida, với lòng ưu ái và tình cảm đối với phong trào, bài nói chuyện của Ông Thơ đã làm cho hội trường tán thưởng nhiệt liệt. Kế đến là lời phát biểu của Florida Việt Báo, Ông Chu Bá Yến, Chủ Nhiệm, hứa sẽ cho Liên Đoàn sử dụng tờ báo làm phương tiện truyền thông. Ông Chủ tịch Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị cũng đã phát biểu cảm tưởng và xin gia nhập làng Bách Hợp. Tr. Alain Nau, đại diện Châu Gulf Stream, Hội HB Hoa Kỳ (BSA), đã phát biểu cảm tưởng sẽ luôn giúp đỡ cho Hướng Đạo Việt Nam, vì đây là Liên Đoàn Việt Nam đầu tiên tại Châu này, ông ta cũng đã hứa là tất cả các cơ sở thuộc BSA trong vùng như trại trường, chỗ hội họp... sẽ dành cho Liên

đoàn Lạc Hồng sử dụng như một phương tiện để giáo dục các em.

Cũng trong dịp này, ông bà Nguyễn Minh Thơ, ông bà Chu Bá Yến, ông bà Lê Chí Thiện đã trao tặng cho liên đoàn một số chi phiếu làm quà.

Sau phần giải lao, Tr. Võ Thành Nhân đã tặng một số quà cho Thiếu Đoàn Cửu Long, Tr. Nhân cũng cho biết cảm tưởng và kinh nghiệm của mình khi lập đoàn tại Hoa Thịnh Đốn và Maryland và nhấn rằng sẽ đưa các em trong Liên Đoàn Potomac đi cắm trại tại Nam Florida cùng với Liên Đoàn Lạc Hồng một ngày gần đây. Sau đó Tr. Nhân đã trình chiếu phim ảnh của trại họp bạn Thăng Tiến 6. Hội trường đã vỗ tay hoan hô nhiệt liệt khi thấy phái đoàn Florida tham dự trại xuất hiện trên màn ảnh lúc diễn hành khai mạc với sự tham dự đông đảo nhất của các HDS từ trước đến nay, đã làm cho trại Thăng Tiến 6 thành công ngoài mức tưởng tượng. Cũng nên nói thêm rằng Trại họp bạn Thăng Tiến 6 đã được tổ chức vào cuối tháng sáu năm nay tại Lake Fairfax, thuộc tiểu bang Virginia. Cuối cùng là phần ghi danh dành cho phụ huynh và các em tại ba bàn Thanh, Thiếu và Ấu.

Buổi lễ đã chấm dứt vào lúc 6 giờ chiều, một cơn mưa lớn mùa hè đã làm ngập nhiều con đường tại Boca Raton, nhưng sau khi dọn dẹp xong để trả lại hội trường, các trưởng và gia đình trong Liên đoàn đã mời các Trưởng ở xa cùng tham dự buổi ăn tối tại nhà hàng Great Asia để có thêm thì giờ hàn huyên, sau đó về nhà Tr. Cường uống trà ăn bánh để Tr. Nhân có dịp ghé thăm và nói tiếp chuyện Hướng Đạo.

Cuộc vui nào rồi cũng có lúc ngừng, các trưởng đã vui vẽ bắt tay trái chia tay trong thâm tình Hướng Đạo, hẹn sẽ làm

việc hăng say hơn với châm ngôn Gắng Sức, Sắp Sẵn và Giúp Ích vì đây chỉ mới là sự chấm dứt cho một cuộc bắt đầu lên đường của Liên Đoàn Lạc Hồng, đóng góp vào ích lợi chung cho con em và cho phong trào.

Tin giờ chót 2/12/98:

- Làng Bách Hợp Nam Florida đã thành hình: Lý Trưởng: Tr. Nguyễn Kim Sơn, Lý Phó: Chị Bình, Thủ Quỹ: Anh Nguyễn Trà, Trưởng Ban Kế Hoạch: Anh Lê minh Trí.

Liên Đoàn Lạc Hồng đã ghi danh với BSA - **Ấu Đoàn Sông Hương: Pack 319** do Tr. Cường làm Bầy Trưởng và Tr. Tuấn làm phụ tá. **Thiếu Đoàn Cửu Long: Troop 332** làm do Tr. Tâm làm Thiếu Trưởng và Anh Gia phụ tá tập sự, **Thanh Đoàn Bạch Đằng: Crew 369** do Tr. Luyến làm Thanh Trưởng và Tr. Wendy Lê làm Thanh Phó. Liên Đoàn đang tiến hành thủ tục ghi danh với Hội Đồng Trung Ương-HĐVN.

*Bài viết ghi của Hoàng-Ngọc-Hòa
Gulf Stream Council, Florida
Tổng-Thư-ký Liên-Đoàn Lạc-Hồng
Hương-đạo Việt-Nam
"Gửi tặng Bản Tin Liên-Lạc"*

Hình bên dưới :

Lý-trưởng Làng Bách-Hợp (H.Đ. Trương-niên) đang trao quà lưu-niệm cho Tr. Hoàng-Ngọc-Châu (Phụ-tá Ủy-viên Đặc-trách H.Đ. Trương-niên) nhân dịp Ngày Ghi Danh Liên-đoàn Lạc-Hồng (19-09-98).

Đứng thứ nhì, từ trái qua là Tr. Lê-Bá-Tâm (L.Đ.T.) và người đứng tận cùng tay mặt là Tr. Lâm-Chánh-Trung (Cựu Đạo-trưởng Kỳ-Hòa) hiện là lão-tướng của Làng Bách-Hợp Florida

M Ã T H Ư

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết "đường gươm nét kiếm" của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ . . . . mua vui.

✉ Bà Cả Đất Hồ Làng Tân-Hương TX

Mỗi nghe qua tên và danh hiệu, yên chí đây là một kiệt nữ (tuy không phải là Bà Trưng Bà Triệu) nhưng cũng cỡ như Bà Nguyễn-thị-Gấm (phu-nhân của Général Cinq Feu) ở Vùng Hoà Hào vào thập niên 50, cầm đầu một lực lượng nữ-quân oai phong lẫm liệt một thời, hay ít nhất cũng là một Bà Phú-hộ nhiều ruộng vườn với vô số tá điền dưới tay.

Những ai đọc nét chữ cũng phải công nhận đây là một nữ-hữu quốc thước, có lối viết phóng khoáng, không hổ danh là Bà Cả Làng Tân-Hương.

Cám ơn Bà Cả đã dặn dò Ngựa tôi tiếp tục lo việc HĐ Trường-niên, dù mài kính sử với Liên-lạc, chứ đừng xuống ... Ngựa . Mô có được ! Dồn hoài !

Được rồi, để đến năm 2000, gặp lại ở TT7, sẽ biết. Sau hết, cám ơn Bà Cả đã lo góp củi để L.L. tiếp tục sống.

✉ Tr. Lê-Minh-Lý (Ca-li).

Đọc xong Bản Tin số 12, mới biết công trình của Cụ Trường-Ban Tu-Thủ. Một người đa đoan nhiều việc (gia-đình, nghề-nghiệp, đơn-vị sinh hoạt ...) mà có công thực hiện được một bản tin như vậy, thật là tuyệt vời ! Đó là nói thiệt chứ không phải anh Thoại cho em đi tàu bay giấy đâu.

Đọc thử, thấy em viết "...mấy năm nay, em mãi lo cho thế giới của mình, khi có dịp thấy các anh ..... làm việc, em mới giạt mình, vì các anh ấy "vác ngà voi" quá nặng nề, cho nên em mới kè vai phụ một chút, tuy "nội-công" của em không "thâm hậu", nhưng ít ra cũng xin phụ với các anh em, gánh một chút ngà voi cho "có anh có em", để giữ Phong-trào HĐVN mãi mãi sẽ là môi-trường giáo dục hữu-ích cho con em chúng ta.

Lý ơi ! bốn chữ "cho có anh có em" của Lý vừa viết ra đó, sao mà tình nghĩa như thế, đó là một bài học dài, thật dài để anh em chúng ta cùng học và cùng nhau gánh vác việc chung. Anh Thoại cám ơn Lý đã nhắc lại .

✉ Tr. Đổ-Hùng (N.Y.)

Định trong lòng là sẽ không nêu lên hay nhắc đến những lời của Trường, nhưng làm như vậy, e Trường sẽ cho rằng Ngựa "sợ" dăng những lời phê bình không hợp ý mình, vì thế mới có mấy lời rào đón trước như trên, và xin trích ra như sau :

Trường viết : "... đọc Liên-lạc không tìm được cái thú vị, cái mới lạ cho một người thích tìm tòi như tôi", rồi trong một đoạn thư khác, Trường lại viết : "... làm báo như vậy, làm sao mà có độc giả, làm sao mà ai trả tiền mua báo ?"

Trường Hùng ơi ! Sao mà làm vừa lòng mọi người được. Chắc Trường cũng còn nhớ chúng tôi đã nhiều lần trình bày Liên-lạc chỉ là nơi thuần túy loan báo tin tức anh chị em H.Đ. với nhau mà thôi, tuyệt nhiên không dám mở rộng nhiều tiết mục khác, và L.L. không có tham vọng chi cao xa, Còn câu thử nhì, chúng tôi rất cám ơn Trường đã nhìn thấy tận gan ruột và nỗi âu lo của Ngựa tôi mà "lo trước nỗi âu lo của chúng tôi". Và cũng để đáp lễ, Ngựa xin gởi Trường câu Kiều :

"Cười rằng tri-kỳ trước sau mấy người".

Nhưng Trường ơi, dù sao Liên-lạc đã bước sang năm thứ 9 rồi, phát hành đều đặn, gửi đến tay độc giả đúng hạn kỳ, và ...*Que sera, Sera!*

Cuối trang 2 Trường lại viết: “.. cũng khen Cụ Ngựa viết “tròn” lắm” . Trường Hùng ơi, hỏi thiệt Trường đó là lời khen, lời chê hay là ... mĩa mai Ngựa ? Chắc Trường sẽ nói thầm : “chi cũng được cả, có thể cả ba”.

Liên-lạc thường thủ phạm :

*Ta đi trên đường nhỏ
Dù ít kẻ đồng hành
Nhường Ngươi con đường lớn
Tha hồ mà đua tranh !*

Chắc Trường cũng thường nghe nói : “Làm báo là làm dâu trăm Họ”, nhưng độc giả Liên lạc đã từ lâu chấp nhận lối nói “ba lớn” vô thường vô phạt của Ngựa rồi, riết cũng quen, và độc giả cũng rất rộng lượng, như Cụ Phúc ở Ottawa (91 tuổi) lại còn “khiêu khích” Ngựa tôi viết lối châm chọc ấy, cũng có một Trường (hậu bối) ở Virginia đang luyện chuông, làm le đòi phỏng-vấn Ngựa nay mai. Không biết lành hay dữ đây ! Chờ xem .

Ngựa còn nhớ Robert Frost có nói một câu rất thấm thía về nghề viết lách : “No tears in the writer, no tears in the reader” (tạm dịch : Nếu tác giả mà không nhỏ lệ khi viết thì làm sao mà lấy được nước mắt độc giả).

Dù sao, Ngựa cũng cảm ơn những lời nhắc nhở của Trường, một độc giả mới, đọc rất kỹ Liên-lạc.

☒ Tr. Đoàn T Vô-Danh (Seal Beach)

Thư gửi cho Thủ-quỹ , lại kèm theo chèque mà không chịu ký tên, nhưng trong thư lại viết rất nhiều, khá dài , kể chuyện trên trời dưới biển, những dịp chu-du khắp chốn, ngủ dậy trễ v.v... sống thật !

Lại còn kể chuyện vào Trại Thăng Tiến 6 gặp các bạn bè, nhưng lại không gặp nhân vật chính, đó là Châu Bà Triệu-Ấu, tức là Chị MXTý, tên thật cũng là ... Liên, chứ không phải Tý con dâu. Còn Tý con, là Mai-xuân-Phú, làm Thủ-quỹ cho L.L., kể nghiệp Bố cháu (Phụ truyền tử kế). Đã chuyển check (đã có chữ ký) đến Thủ-quỹ của L.L. rồi, Cảm ơn nhân vật ... vô danh.

☒ Tr. Nguyễn Tâm-Tú (N.J.)

Cảm ơn những tấm hình của Trường gửi, đúng như Trường viết tấm hình mà Trường cho là “độc đáo”, đã được dùng làm tờ bìa số này.

Trường viết : “Qua đây thì đầy đủ vật chất lắm, mà tìm được bạn bè, hội-đoàn để mình tâm sự không phải là dễ, phải không Anh ?” và ... ‘Mong các Anh đốt đuốc, tụi em theo sau’

Đốt đuốc thì đã có những Đàn Anh, nhất là những đàn anh đã ra đi, chúng ta đốt lên nén hương lòng, khơi lên một niềm thương tiếc để làm ấm lại một khoảnh khắc giao tình.

Trường Tú ơi ! Đối với Ngựa này thường có ý niệm như vậy : “Các Trường Tiền bối của chúng ta, những thành công và những lỗi lầm của họ còn đó, chúng ta không làm sao quên được. Thái độ khôn ngoan (!) nhất là hãy chấp nhận một cách can đảm. để suy nghiệm, để tự vấn và để thể hiện một ý thức mới có thể đưa phong trào của chúng ta đến một chân trời mới”.

Xin Ôn Trên phú hộ chúng ta.

(Thư Trường viết ngắn quá, nên không trả lời dài được, như rửa mới là công bình, phải không Trường ?).

☒ Tr. Tôn-thất-Đồng (Charlotte)

Mãi tới bây giờ mới nhận được thư của Trường viết, mới biết tên thật của Trường là Đồng (có dấu huyền chứ không phải là T.T.Đồng), làm mấy lâu nay có mấy thư về hỏi phải là Tr. TTĐ là Cô yêu đời ở Huế hay TTĐ là Trường ở Chi-nhánh Âu-châu. Cũng có lần nghe Tr. Phúc NCX cho biết là Chị Đông làm đồ ăn Huế ngon hết sẩy, anh Đông chơi hoa Quỳnh, vẫn cứ tưởng là Đông (không dấu huyền), Cảm ơn củi lửa đã đóng góp, nhưng tại sao Xóm Chatlotte lại không đi Trại TT6 vừa rồi, nghe chuẩn bị ngon lành lắm kia mà ? Có phải là anh em thiếu huy hiệu, khăn quàng v.v.. mà không chịu đi phải không ? Đó là cũng một cách “làm nũng” đối với Trường Xóm Phúc NCX. Lần sau cứ tham gia, rồi mình sẽ kiếm đủ. Ngựa nhớ lại ngày còn nhỏ vào H.Đ. chưa xong cấp “HĐ thí-sinh” nên chưa được mang khăn quàng, huy hiệu v.v., bị chúng bạn che cười : Ê, ê ! thằng Thoại vô xì-cút mà không có foulard, insigne, ngó như

Tướng không Sao, hoặc Cảnh-sát mà không có dùi cui, hay là M.P. mà không có còng tay và súng lục vậy! Đạo ấy mình buồn và mắc cỡ chi lạ. Sáu mười năm sau, không lẽ anh em Charlotte cũng mắc cỡ như Thoại nhỏ bé ngày xưa vậy?

☒ Tr. Nguyễn-Văn-Thứ (Renton).

Lâu lắm mới thấy lại nét chữ của Chú Thứ, chú Thứ đa tình ngày xưa ở Phan-rang, ai cũng biết. Trong thư, em cũng cho biết .. Buồn, buồn cho Phong trào, không có được cái tình nghĩa như xưa kia ở bên nhà.

Thứ ơi, Hưởng-đạo mình không nên buồn lâu. Buồn lâu sẽ sinh bệnh. Buồn thì ai mà chẳng có lúc buồn, mà chỉ nên buồn một chốc lát rồi thôi, nếu quá lắm thì cũng buồn chút đỉnh như kiểu "Buồn trông con nhện giăng tơ" của Luân lý giáo khoa thư là đủ, vì mình sinh hoạt là cho các em, hay dù tham gia HĐ Trường niên thì cũng vì muốn đóng góp cho đón-vị, dù trực tiếp (như hồi Thứ mới qua Mỹ), hay là bây giờ, vì lý do nào đó, thì sinh-hoạt gián tiếp vậy. Chỗ bực mình mà bỏ cuộc chơi, có như vậy mới là người có tâm hồn HĐ. và cũng đừng nên tự cho mình là người lính thua trận để mai một cuộc đời :

... Giống như người lính vừa thua trận,
Nằm giữa sa trường nát gió mưa !

Mình hãy làm bốn phận như bao bốn phận khác trong cuộc đời. Anh Thoại mong rằng Em vẫn nhớ kỷ 4 chữ mà em viết cho anh Thoại trong phần cuối thiệp chúc Đầu Năm vừa nhận :

"Em Vẫn Như Xưa" (ký tên : Thứ).

☒ Tr. Tuấn-Việt (Renton).

Được tin Ngọc thể của Nhà Thơ bất an, cho nên không dám vôi vỉnh chi thêm cả, nhất là đôi mắt kém hơn xưa. Liên Lạc và Ngựa tôi xin cầu chúc Đàn Anh sức khoẻ tốt, để thỉnh thoảng chữa trị bệnh "ám ứ" cho Trường Phúc Già ở Ottawa, như đường sự hàng muốn "độc quyền".

Dù sao, Đàn Anh vẫn còn thiếu nợ Liên-lạc một chuyện, chuyện ấy Đàn Anh cứ khát hoài, nay L.L. chỉ còn một bước nữa là lên 10 tuổi, còn đợi chờ chi nữa Anh ơi !

Cuốn băng Tài-chi mà Tr. Phạm-hữu-Vinh thực hiện rất được nhiều người cao-niên hưởng ứng. Đàn anh kiên nhẫn tập dượt lại xem sao, không được 10 phần cũng đôi ba phần, nếu phần Duồng-sinh thích-hợp thì xin Đàn Anh cứ tiếp tục, cần hỏi chi thêm, chắc Tr. Vinh cũng sẽ rất vui lòng giải đáp, nhất là đối với một người :

Đàn Anh lòng sáng như Trời,
Tâm hiền như Bụt miệng cười như Hoa !
Chúc Đàn Anh gặp thật nhiều điều Như ý.

☒ Tr. Nguyễn-Công-Trú (Virginia).

Đọc điện thư của Cụ Lý khen báo Liên-lạc ra đúng hạn kỳ, so với một số báo khác, tuy tiếng lớn nhưng làm nhỏ, và nói tiếp : Ít hàng tâm sự với "Trường lão" để trút bớt cái bầu tâm sự" chú không phải cái "BẦU" đâu nhé !

Này Cụ Lý ơi ! Được tái bầu thêm một nhiệm kỳ nữa, sống không ? đã nói rồi mà, đã lên Voi rồi thì khó xuống ... lắm. Kinh nghiệm bản thân thì biết. Hồi đó Ngựa nhẹ dạ nghe lời đường mật của anh em, lỡ dại gặt đầu, bây giờ nghĩ lại thật khó khăn :

Một thương là sự đã liều,
Thì theo cho đến xế chiều chú sao !

☒ Tr. Nguyễn Trinh-Cường (Texas)

Cảm ơn Trường đã gửi cho mấy tấm hình kỷ-niệm Hưởng-đạo ngày trước. Lần sau, nếu có, xin Trường cứ gửi cho cỡ nhỏ (để tiện làm hình bìa hoặc để kèm vào những bài viết có liên quan xa gần đến hình ảnh).

Sẽ tìm lại những số Liên lạc cũ từ # 26 trở lui để gửi đến Trường, nhưng không đủ toàn bộ, nhất là những số đầu tiên, vì in ra ít và sau này đã gửi đến theo những lời yêu cầu của "thập phương".

Trong số này, sẽ có đăng hai lời Nhắn tin của Trường đến Tr. Hoàng-Hội ở Úc Châu và Tr. Bùi Dzũng ở Pháp.

Mong nhận được thêm tin tức và bài của Trường viết về Bình-dịnh với những sinh hoạt H.Đ. ngày xưa ở đó.

✉ Tr. Thanh-Viêm (Úc-châu)

Như đã có nói trong phần Sổ tay, tấm thiệp của Trường là tấm thiệp vĩ đại và đầu tiên đến với Liên-lạc trong kỳ này. Trong thư giấy hồng, có đủ thi văn, lại kèm tấm hình nhỏ (Đàn Ngựa với Tự-do), xin chân thành cảm ơn mỹ ý của Trường.

Được nghe Trường kể, năm Mậu-Dần, Trường và Bè Trên bị Cọp vồ dữ quá, nên đau đớn hoài, cũng vì vậy mà Hai Trường bỏ dở chuyến đi thăm con trai ở N.J. và nhân thế vào Trại Hợp Bạn TT6 thăm anh chị em, nhất là những trại-sinh quen thuộc của TT5 ở Sydney dạo trước.

Trường hỏi có chi lạ, gởi hưởng cho gió, để gió đưa hưởng về chúng Viêm, thưa rằng: mọi hưởng thơm, gió mát, mưa dầm, nắng bức của anh chị em bốn phương đều đã trải bày trong Liên-lạc cả rồi, nhưng nói đến TR. Thanh-Viêm và Bè trên thì anh chị em Canada không bao giờ quên buổi gặp nhau ở Canberra (kỳ hậu TT5), với những món thịnh soạn của Nàng Dâu-trưởng Tử-Đường họ Nguyễn ở Hội-an. Mà nhắc đến Hội-an thì không ai có thể quên được món Cao-lâu đặc biệt mà toàn quốc không nơi nào có (Chắc Chị Akela Quỳnh-Châu cũng còn nhớ). Đó là cái bí truyền của tiệm Cao lâu gia đình Ông Cảnh. Tưởng tự như hủ tiếu khô, nhân là thịt nạt, da heo chiên giòn và hành lá, nhưng cái đặc biệt hơn cả là ở sợi mì được chế biến bằng bột gạo pha nước tro.

Thôi, đừng nói thêm nữa, thèm quá đi rồi!

Đất L.L. không đủ rộng để đăng các bài thơ Trường gởi, chỉ xin đăng bài xướng họa "Chiều" để biết tài của 3 nhà thơ miền Canberra. Còn bài ghép tên của anh chị em trong ban phụ-trách L.L., có dịp sẽ xin cho lên báo, vì đó là loại thơ "bất chấp thời gian" kia mà phải không Anh Viêm?

Cọp dữ qua rồi, năm nay, chúc Anh Chị được mọi sự hanh thông, nhất là sức khoẻ được tốt lành, để còn vui chơi với con cháu, với anh em, với Xóm Làng Trường niên với chỗ!

✉ Mỹ Làng Melbourne họ Phạm.

Có nhận được tấm hình chụp toàn xóm tại nhà Thủ quỹ, nhưng không ghi chú chi cả, không biết

ai là ai cả, cũng không có lời tường thuật, biết mà rằng mà đăng tin đây hỏi Ông Trùm râu kẽm?

Trong thư lại ghi thêm: "Nhà em đã đọc ngấu ngiến L.L. 29 mà vẫn chưa thấy đã thèm, không có tin của VIC nên hơi buồn, chắc là tạ mộ em không kêu" Đúng rồi! lần này tề hơn nửa mộ em không kêu anh đừng như trước, vì mộ em bể rồi, xếp rồi em ơi, nên L.L. dù có tài cũng không thể làm chi giúp em được.

Cảm ơn câu nói chân tình ở đoạn cuối thư: "Còn một điều chót xin thưa là lúc nào em cũng chậm, xin quý Trường tha cho, chậm nhưng chắc"

Thông cảm lắm. Nhưng cũng ráng lên Ông Trùm Râu kẽm ơi, kéo "nhà em" mà chê thì Mồ cũng hốc hác mà L.L. cũng không vẽ vang chi cả!

✉ Tr. Trần Trung-Hộp (Milwaukee)

Nhận được tấm thiệp Mừng Năm Mới, lời lẽ ngắn, nhưng "dây", và để anh chị em quen biết với Trường BEO LÝ LUẬT N biết thêm về gia đình Tr. Hộp, L.L. xin ghi lên đây niềm vui của Beo để cùng vui chung với nhau:

- Hè 1998, Cha con nhà Beo được tái ngộ rất nhiều Trường H.Đ. và Dân Làng Tân-Hương tại Hợp Bạn HĐVN TT 6, Virginia.
- Beo có 5 cháu (24-35 tuổi) thì hai cháu đã lập gia đình. Tháng 5/98, Beo có cháu nội là Trần-trung-Khoa (Kelvin) vui tươi, bụ bẫm. Một Sói đầu tiên đến với gia đình nhà Beo.
- Beo hiện đang sống với hai cháu trai, một cháu gái. Tất cả đi làm, nhưng còn độc thân! Cháu gái út mới tốt nghiệp Cử-nhân, nên Beo bắt lo lắng về việc học hành của các con.
- Còn 3 năm nữa thì Beo sẽ về hưu, nhưng muốn đi làm đến năm 2003, nếu còn đủ sức.

Nhân dịp này Liên-Lạc xin gửi lời mừng gia-đình Beo, và thưởng Beo một "Huy-chương Gà Trống Giỏi Giang.", đóng khung treo cao trong nhà để bày con thấy mà thưởng BỐ nhiều hơn.

Riêng Ngựa, xin thành thật cảm ơn Trường Hộp.

✉ Tr. Thiên-nga Tử tôn (Tempe).

Sau TT6, cũng có nhiều người cùng mang tâm trạng như Trường, tuy có vui, nhưng nhiều nỗi buồn, buồn man mác hơn, cũng có vài "thần tượng" sụp đổ mà nhân vật Trường đề cập trong

thứ chỉ là một. Đường sự đã quá tự để cao, khoe khoang những thứ mà ở đây ai cũng có thể có, trong khi ấy cứ tưởng là không ai bằng mình. Tự cho mình là HĐ ghê gớm, mà không sống theo luật HĐ. Thôi, đành vậy và từ nay xin "kính nhi viễn chi".

Chuyện trực trực về kỳ gầy quĩ vừa rồi, L.L. cũng được nghe kể lại, cũng như chuyện Máy Dôi làm rạn nứt tình anh em và làm buồn lòng không ít một số người. Hy vọng thời gian sẽ làm cho quên lãng dần để anh chị em còn vui cười thân mật khi nhìn thấy nhau.

Cám ơn Thiên-Nga đã tin tưởng và trao đổi tâm tư qua chuyện sinh-hoạt HĐ. với L.L. .

Dù sao, rất mong Thiên-Nga sớm sẵn với HĐ Trường-niên trong Vùng, như đã từng gắn bó trong mấy năm qua với Phong trào.

✉ Tr. Nguyễn-Trọng-Quỳnh(Calgary)

Đã nhận được văn thư xác nhận của L.Đ Chí-Linh. lại kèm thêm củi lửa cho L.L. Nếu L.Đ có ai muốn nhận L.L. thì cho biết để gởi thêm. Hy-vọng Hè này chúng ta sẽ gặp nhau để xem Bé Nam lớn chừng nào rồi. Chúc Quỳnh và Thanh-Nguyệt nhiều vui tươi Hạnh phúc.

✉ Akela Bầy An-Tiêm (Middle Park).

Trường Xuân-Lan ở Philadelphia vừa chuyển đến cho Liên-lạc thư của Chị. Thư đề ngày 20-9-08 mà nay mới đến tay L.L.. Nhìn xem là ngày mấy rồi : té ra là ngày 08-1-99 tức là ngày 23 tháng chạp ta, đúng là ngày Ông Táo châu trời, hèn chi thư dài đến 9 trang lận, giống như tờ Sớ Táo Quân trình Ngọc Hoàng Thượng-đế. Vì quá dài, và thiên cơ bất khả lậu, nên không tiết lộ gì được cả. Chịu vậy. Xin cảm ơn nhị vị Akela.

✉ Tr. Trương-Văn-Thanh (Sydney)

Nhìn bức thư đánh máy ngay hàng thẳng lối, lời lẽ chân tình và thân thiết mừng rằng "Cụ Sói tận tâm" tâm trí đang thành thới, lại kèm 2 bài thơ gửi bạn hiền, Ngựa này tưởng tượng rằng bên kia chân trời Úc đang ấy đang tưởng nhớ đến những ngày xa xưa, với bao kỷ niệm , nay thì bạn bè mỗi

người một ngã, kẻ thì đã rời trần thế, ai mà chẳng buồn ! Hỡi ơi ! Chim bỏ bay về núi

Bỏ lạc mình ta với ngậm ngùi

Một thuở rừng xanh vang tiếng gọi

Lòng thương nhớ mãi, để đâu người !

Cám ơn Anh Thanh đã cho hay những công việc của Xóm Trường-niên bên đó, việc gầy quĩ bằng Radio, việc sinh hoạt HĐ bên quê nhà v.v. mừng Anh thăng chức Cố-Vấn với nhiệm vụ cuối ngựa xem hoa nhìn cuộc đời tươi đẹp (chứ đừng ngồi chơi xơi nước như Anh tả, buồn ghê lắm).

Trong thư, Anh có viết : "thấy Anh vui về yêu đời, lại cùng tuổi, đồng bệnh, nên cũng lây cái vui của Anh" làm cho tôi vui sướng vô cùng, vì đã làm cho một người thêm vui. Cái "vui lây" đó khó tả lắm, như cái "hay" của một bản nhạc, thường thì chúng ta chỉ "cảm" được, mà không tả được. Biết bao nhiêu bài nhạc, bài thơ khi hát lên, khi đọc lên, chúng ta thấy tâm hồn rung động ngay, xao xuyến ngay, nhưng nếu hỏi tại sao nó hay thì khó trả lời được, có phải như vậy không anh Thanh ?

Anh nhắc đến anh Thường (Toronto), trong L.L. số này có nói đến việc anh Thường bị nệnh tê thấp. Anh Thanh thấy không, L.L. cũng đem lại nhiều tin tức cho anh em biết nhau, tôi thấy đó là việc làm cần thiết , vậy xin anh chị em các nơi trong gia đình HĐ., hãy cho biết tin nhau để cùng san sẻ

Sống về gặp bên Đồng tâm,

Mây đoàn viên, gió tri âm đợi chờ.

✉ Tr. Nguyễn chí-Hiếu (Garland).

Anh Thoại đã nhận 2 bức thư dài, rất dài của em, mà em căn dặn anh Thoại đừng đưa lên L.L., chùi lòng em, đành vậy !

Như một thư trước, em cứ theo lời anh dặn mà làm, đừng bỏ cuộc. Thời gian sẽ trả lời cho chúng ta.

Cám ơn em đã tin tưởng anh mà bực bạch tâm tư. Như trong trang Sổ Tay Mùa Xuân (L.L. số này) anh Thoại có nhắc lại : "Nhà thơ Phùng-Quán đã tự thú : Có những giây phút yếu lòng đã phải Chống Thơ mà đứng dậy, còn chúng ta là những người Hướng-dạo, xin hãy lấy Nu cười, Niềm tin và sự Yêu thương làm gậy để cùng đi dắt nhau đi. "Hiếu ơi, cũng như em mong muốn, anh Thoại

cũng mong nhận Quà Đầu Xuân (như thư Hiếu viết) đem lại cho chúng ta được gần gũi nhau hơn. Riêng những gì anh Thoại đã hứa, sẽ gửi qua cho Hiếu, có cái phải chờ họ đem lại, có cái phải chờ cơ duyên. Trong thư, Hiếu có nhắc đến cuốn video TT7, anh Thoại chưa nhận được. Cám ơn củi lửa đã lo cho L.L. Đọc thư, đọc đi, đọc lại, thấy thương Hiếu vô cùng.

☒ Tr. Tiên-chỉ-Trần-Văn-Thao (Vermont)

Em đã nhận được bài của Trưởng viết cho Liên-lạc, nhưng anh em thảo luận thì thấy trong lúc này chưa tiện đăng trong L.L., và anh em, cũng như độc giả xin Anh tiếp tục sưu tầm tài liệu viết về Lịch sử HĐVN thì đó là vấn đề mà anh em HĐVN chờ đợi, vì anh em nghĩ : Bao nhiêu bộ não lớn HĐ ngày nay sắp cỗi hạc hết rồi, ngày mai lấy ai thay thế mà kể chuyện HĐ ngày xưa ... Riêng em, tự nghĩ cuộc sống sẽ mất hết ý nghĩa, nếu như tuổi trẻ không biết đến công việc của những thế hệ đàn anh trước mình.

Tiếp tục trông chờ những bài viết về Lịch sử HĐVN của Anh dành cho Liên-lạc.

Kính chúc Anh sức-khoẻ thật tốt và tâm trí minh mẫn để tiếp tục cùng vui chơi với đàn em.

☒ Tr. Vũ-Thanh-Thông (Ca-li).

Đã nhận được thư Trưởng, thấy nét chữ còn quá thước lấm, thế mà Ông Năm Thiết, trong đạo Mỹ-du mấy năm trước, về cho hay là Trưởng mắt rất kém (vì xem chương nhiều quá), nên đọc báo rất khó khăn. Nay được thư mới biết là Trưởng vẫn còn ngon lành lấm, đâu có như người khác nói.

Bản tin Liên lạc không có bán, ai muốn tặng bao nhiêu cũng được. Các độc giả L.L. cũng giống như những chức sắc đánh trống chầu ở các rạp hát hề đào kép diễn xuất hay thì thường, thường bao nhiêu cũng dặng. Phần đông thưởng bằng tiền mặt, chưa bao giờ thấy mất kể từ 9 năm nay, hoặc thưởng check cũng tiện, cứ đề : Liên-lạc là Sổ Vàng ghi chép ngay, xem như biên lai vậy.

Sẽ xin chuyển lại lời chào đến Tr. Nguyễn-dức-Phúc ở Ottawa, như lời dặn.

Sung sướng được nối lại vòng tay thân ái. ❁

Cám ơn lời mời của Liên-Đoàn Chi-Lăng

Chúng tôi có nhận được Thiệp mời
của Liên-Đoàn Chi-Lăng 279 nhân dịp kỷ-niệm
Hai Mươi năm sinh hoạt của Liên-đoàn
(1979-1999)

Buổi lễ được tổ chức ngày 27-2-1999.
tại Kiwanis Land 9840 Larson Avenue, Garden Grove
California (ĐT : (714) 537-9078.

Tiếc rằng vì địa dư cách trở, chúng tôi không thể tới dự được vào ngày nói trên, chúng tôi xin chúc buổi lễ được thành công mỹ-mãn, chúc các anh chị em trong Liên-đoàn thật nhiều vui và hết sức cám ơn Quý Trưởng của Liên-đoàn đã dành cho chúng tôi một lời mời hết sức chân tình đùm mầu Hương-dạo..

Ngựa C.K. Nguyễn-Trung-Thoại.

NGÀY ẤY ... NAY CÒN ĐÂU !

(Kính tặng Tr. Nguyễn-Đức-Phúc)

Đ.V.P.

Làm sao có thể quên được những kỷ-niệm đẹp của thời niên thiếu trong sáng và hồn nhiên. Nhưng cũng khó mà nhớ hết chi tiết của những biến cố, những con người đã từng gặp gỡ sau gần ba bốn mươi năm theo diễn trình quá thăng trầm của lịch sử; mà trong đó bản thân ta cũng chịu nhiều cuộc đổi dời chua chát và khổ nhục.

Tôi vừa viết xong một bài hồi ký dày 7 trang về Quảng Trị cho tờ đặc san Xuân của hội Đồng hương Quảng Trị, thì Trưởng Nguyễn Trung Thoại từ Canada nhắn nhe tôi viết bài về Hương Đạo Quảng Trị cho Đặc San Quảng Thừa.

Sao ngày xưa chúng ta gọi Trị Thiên, mà nay các bạn đổi ra Quảng Thừa? Có phải các bạn né chữ Bình Trị Thiên nghe có vẻ Vi Xi chăng? Thôi, Trị Thiên hay Quảng Thừa gì gì nữa, thì hai tỉnh chúng ta đã cùng có nhiều điểm chung gắn bó trong một quá trình lịch sử lâu dài. Ngày nay, than ôi, Thừa thì còn đó mà Quảng Trị thì đã bị cuộc chiến ác liệt dày xéo thê lương, trái tim thân yêu là thành phố Quảng Trị đã bị bầm vằm nát nhừ chẳng còn chi ngoài đống gạch vụn đang bị cỏ cây lấp dần mất dấu tích xưa.

Nơi tỉnh lỵ địa đầu hỏa tuyến đó ngày xưa cũng có những đoàn Hương Đạo với đủ các lứa tuổi: Ấu sinh, Thiếu sinh, Tráng sinh dưới mái nhà chung của Đạo Ai Tử. Người anh đầu đàn lúc đó là Trưởng Nguyễn Đức Phúc, dong dỏng cao, hơi gầy, có dáng dấp của một nhà giáo nhưng luôn tươi cười, cởi mở. Trưởng Phúc đã vừa bước qua tuổi 90, như thế là đại phúc.

Tôi tham gia Hương Đạo vào khoảng năm 1960, sau kỳ trại Hạp bạn Trắng Bom kết thúc. Thiếu đoàn Lam Sơn, nơi tôi hân hoan và vinh dự được mang chiếc khăn quàng màu hồng viền xanh lúc đó dưới sự hướng dẫn của Trưởng Nguyễn Xuân Tăng. Đoàn chỉ có hai đội: Hồ và Voi. Một thời-gian ngắn sau khi tuyên hứa, tôi làm đội trưởng đội Hồ, đeo tua vai hai màu đen vàng. Hình như

tôi có máu nhà binh sẵn trong người, nên tôi đã điều hành đội có kỷ cương, nghiêm trang và thành thật mà nói, hơi cứng rắn. Suốt tuần lễ cặm cụi sách đèn, chúng tôi những mong chóng đến ngày cuối tuần để khoác lên chiếc áo màu nâu, đeo khăn quàng, cầm chiếc gậy 1.6 mét để đến đạo quán sinh hoạt. Đạo quán là một căn nhà gạch đơn sơ cuối đường Lý Thái Tổ gần trường trung học Nguyễn Hoàng. Bên trong trống trải chỉ có các tranh ảnh sinh hoạt treo trên tường: bên ngoài là một khoảnh đất vừa đủ rộng cho hai thiếu đoàn cùng vui chơi. Trong cái không gian bé nhỏ thân thương này, chúng tôi từ xa lạ đã trở thành bạn chí thiết, cùng học cách thắt các nút dây, sử dụng bản đồ và các dấu hiệu. Chúng tôi cùng nhắc nhở nhau về luật Hương đạo, những mong sau này lớn lên sẽ trở thành những thanh niên hữu dụng và có tư cách, lòng tự trọng và nhiệt thành phục vụ xã hội.

Những ngày đó, tâm hồn chúng tôi hồn nhiên, thơ thới như những trang giấy trắng tinh mà sinh hoạt Hương đạo đã từng ngày vẽ lên những hình ảnh tươi sáng, thấp cho chúng tôi những ngọn đuốc soi đường đi vào một tương lai, trên đôi chân vững chắc và một lòng tự tin mãnh liệt.

Chỉ cần ra khỏi thành phố vài cây số là không biết bao nhiêu địa điểm thích hợp cho những chuyến trại bay, trại dài ngày. Đạp xe về hương Bắc, chúng tôi đến Ai Tử, nơi dựng nghiệp của Chúa Nguyễn Hoàng. Chúa Nguyễn sau khi nghe lời khuyên của cụ Trạng Trình nhằm tránh sự đổ kỵ của chúa Trịnh Kiểm, đã đưa tùy tùng xuôi Nam; vượt qua đèo Ngang "Hoành Sơn nhất đái, vạn đại dung thân", dừng chân tại Ai Tử và thấy nơi này cảnh sắc xinh tốt, thích hợp cho việc khởi sự một vương nghiệp lâu bền. Trên con đường quốc lộ số 1, hai bên là vùng đất thấp tương đối mầu mỡ, thính thoảng pha những vùng đất cát. Làng mạc lúa thừa kéo dài cho tới Đồng

Hà. Dân quê hiền lành, chất phác và chăm chỉ nhưng muôn đời vẫn nghèo vì đất ít mà lại lắm thiên tai.

Bên kia sông, từ Tòa Hành Chính Tỉnh Đường nhìn qua, là ngôi chùa lịch sử Sắc Tứ, có nghĩa là chùa đã có nhiều công đức và nhiệm mầu nên vua nhà Nguyễn đã ban phong phẩm hàm cao cấp. Chùa nằm giữa những tàng cây cao, đều đặn và thẳng tắp. Không khí tịch mịch và đượm mùi thiền môn. Ai đã ghé vào sẽ không thể không thấy lòng mình dịu xuống, man mác một nỗi tiêu dao đạo khí.

Nhìn về hướng đông là dãy Trường Sơn hùng vĩ, nơi con sông Thạch Hãn bắt nguồn chảy qua thành phố đổ nước ra biển Đông tại Cửa Việt. Có phải vì nắng lửa miền Trung cộng với các ngọn gió nóng hừng hực từ Hạ Lào thổi về đã làm cho đá cũng phải toát mồ hôi, nên mới có danh từ Thạch Hãn chẳng. Nắng như thế mà người dân quê tôi vẫn đứng vững trên những cánh đồng, đem sức cần lao đổi lấy hạt cơm cho gia đình.

Những ngày tưng bừng nhất của Hương đạo Ai Tử có lẽ là trong dịp Kiệu Đức Mẹ LaVang. Từ khắp các tỉnh thành miền Nam, hàng vạn giáo dân lũ lượt kéo nhau về thánh-địa để làm lễ kỷ niệm Đức Mẹ đã hiện ra tại đây hồi cuối thế-kỷ thứ 18. La Vang chỉ cách thành phố chừng 5 cây số về hướng Đông Nam. Nhà thờ La Vang được tôn phong Vương Cung Thánh Đường thời Giáo-hoàng Gioan XXIII do những phép lạ mà Đức Mẹ đã thể-hiện. Ngôi thánh đường nguy nga cổ kính nằm gọn giữa rừng thông già. Vào những năm đầu thập niên 1960, người ta đã xây lên một tổ hợp kiến trúc vĩ đại: tượng Đức Mẹ bằng Chúa Hải-đồng đứng dưới vòm cây, đoạn đường dẫn vào cổng chính thánh đường, rất nhiều kiến trúc khác mà ngày nay đã bị bom đạn phá hủy.

Lễ kiệu kéo dài hàng tuần lễ. Trong thời gian chuẩn bị, Hương đạo Ai Tử dựng một căn nhà sàn trên góc một ao sâu. Nơi này trong những ngày hội là quán bán giải khát, quà lưu niệm lấy tiền gây quỹ. Bọn thiếu sinh chúng tôi chia nhau đi dựng lều cho đồng bào các nơi xa về.

Một số anh em chúng tôi bước qua tuổi Tráng sinh, nên việc đi dựng lều cũng có nhiều điều thú vị và lãng mạn. Hên cho chú nào được rớt vào giữa những gia đình có các thiếu nữ xuân xanh; thế là chú hăng lắm, vừa làm vừa biểu diễn, lấy le với người đẹp. Rồi cũng không tránh được cảnh xin địa chỉ, trao khăn ước hẹn hay những tấm hình lưu niệm. Kỷ luật Hương đạo tuy không khắt khe, nhưng lòng tự giác được đề cao; vì thế chúng tôi biết giữ khoảng cách để không hề có gì đáng tiếc xảy ra. Coi như chút kỷ niệm hồn nhiên tươi đẹp của thời niên thiếu.

Những ngày đông dài lê thê, mưa tầm tã hàng tháng không ngơi, thành phố chìm vào một màu xám xịt, buồn ơi là buồn. Nhưng khi ngồi trong căn phòng êm ấm tưởng đến các em bé lang thang co rúm trong tấm áo mỏng manh, đi khắp các con đường nhầy nhựa bán bánh mì trong đêm. Tôi nảy sinh sáng kiến cho đội mình đi bán bánh mì vài đêm, vừa kiếm tiền cho đội vừa học bài học thực tế của lao động để biết cảm thông sâu sắc với các em bé nghèo. Tôi không báo cho các trưởng biết ý định của mình. Đi rao bán quanh co một hồi đến gần nửa đêm, chúng tôi gõ cửa nhà Đạo Trưởng Nguyễn Đức Phúc. Anh đã vô cùng sửng sốt khi thấy các em Hương đạo của mình vai đeo túi bánh mì, đầu đội nón lá xụp xuống che hết nửa mặt, và cái miệng ... cái miệng cố rao lên cho lớn "Mì ì ì ... nóng dòn đây y y ...".

Dĩ nhiên chúng tôi không tài nào bán hết bánh mì, phải đem trả lại cho chủ lò. Nhưng ngược lại, chúng tôi thâm hiểu được nỗi cơ cực của các em bé đáng thương, đi lầm lũi trong đêm dài mà khó mong kiếm đủ chút tiền mọn.

Ngày ấy, các thành phố nhỏ chưa có xe cứu hỏa. Mỗi lần cháy nhà, chỉ mong bà con hàng xóm góp vào một tay: kẻ đội nước, người chuyển đồ, bồng bế các em bé, lo cứu giúp các người già ... Dù đang làm bất cứ việc gì, mỗi lần nghe có lửa cháy, nhìn thấy khói bốc lên từ những căn nhà, anh em chúng tôi không hẹn trước, đều nhanh chóng chạy đến. Dĩ nhiên là không quên khoác vội chiếc áo Hương đạo. Phải cho đồng bào biết

có Hương đạo đến cứu nạn đây, lấy điểm về cho Phong trào chứ (và dĩ nhiên cho cả bản thân nữa!). Và cũng dĩ nhiên (lại dĩ nhiên) các chú Hương đạo là can đảm nhất, tháo vát nhất, dám xông vào ngọn lửa đang hừng hực đe dọa để trị cho nó phải dừng lại, biết cách bảo vệ tài sản cho đồng bào, và cũng biết săn sóc vết thương cho người bị nạn.

Những năm đầu thập niên 60, Quảng Trị hưởng cảnh thanh bình hoan lạc. Hương đạo có nhiều hoạt động hứng thú và tương đối phát triển. Thị trấn Đông Hà cách đó 14 cây số về hướng Bắc cũng thành lập một thiếu đoàn mà tôi không nhớ tên. Đa số hương đạo sinh là học sinh các trường trung và tiểu học. Việc sắm sửa trang phục cho các con cái để đi hương đạo không tốn kém bao nhiêu cho các bậc cha mẹ. Những ngày đi trại, chúng tôi mang theo gạo và chỉ góp tiền đi chợ mua thức ăn. Bữa ăn thường là trứng vịt chiên, canh rau; tối có thêm nồi chè đậu. Nấu nướng cách gì ăn cũng rất ngon miệng, vì ngoài cái đói sau một buổi sinh hoạt năng động còn có niềm vui tập thể. Lều thì ghép hai tấm lều nhà binh làm mái, thêm một tấm che sau, một tấm che trước, đủ chỗ chen chúc 5, 6 mạng. Gặp ngày mưa thì ghép thêm một tấm làm nền. Chúng tôi biết dùng báo để lót lưng tránh hơi ẩm của đất xông lên. Những điều học hỏi từ sinh hoạt Hương đạo đã giúp chúng tôi rất nhiều sau này khi vào quân ngũ, nhất là các bạn phải ra chiến trường dài nắng dầm mưa.

Từ những năm 1965 về sau, chiến cuộc gia tăng mức độ đến nỗi các khu quanh thị xã đã trở thành các điểm nóng. Làng mạc xung quanh đã trở thành chiến trường, thì Hương đạo không còn đất để hoạt động thoải mái nữa. Tôi vì việc học hành phải vào Huế, đã gia nhập Tráng đoàn Bạch Mã thuộc Đạo Thừa Thiên từ năm 1963, ít có dịp về gặp lại anh em cũ. Lúc đó Trường Viễn Bồn đã thành lập Tráng đoàn tại Quảng Trị (cấp Kha đoàn đã bị bãi bỏ). Trường Bồn làm họa sĩ vẽ đồ thị tại ty Công chánh, là một thanh niên độc thân cao lớn, vui vẻ bộc trực. Tôi nhớ Trường ở trong căn phòng phía sau dãy nhà hành

chánh của ty, Trường có xe chiếc xe đạp thể thao rất chiến. Hằng ngày Trường đem các bản vẽ trên giấy mờ, đặt lên trên những tờ giấy thuốc màu nâu nhạt, cho vào khung để dưới ánh sáng mặt trời làm photocopy. Chúng tôi rất thích quan sát công việc của Trường, say sưa hàng giờ và khâm phục lắm. Ngày nay nghề của Trường bị các máy HP. Xerox cạnh tranh mất rồi, nên Trường ở nhà tại Garden Grove đuổi gà cho vợ. (Đùa chút cho vui, đừng giận em nghe Trường).

Tôi viết bài này kính tặng Trường Nguyễn Đức Phúc, mừng Trường bước vào tuổi THƯỢNG, THƯỢNG THỌ, mong các anh em đoàn viên “Lam Sơn vùng non cao ngất khí thiêng” ngày xưa đọc đến và tìm lại được nhau. Vì Hương đạo một ngày là Hương đạo trọn đời, vì tình Hương đạo có khác chi tình anh em ruột thịt, anh em Quảng Thừa sẽ nhận ra người đồng đội từng mang bên vai những băng chữ “Đạo Ai Tử” và “Đạo Thừa Thiên” cùng phù hiệu có in hình chùa Linh Mục.

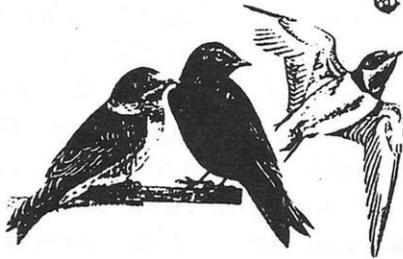
Các bạn Quảng Thừa ơi, biết ngày nào chúng ta về lại quê hương thăm lại La Vang, Sắc Tứ, đồi Vọng Cảnh, núi Bạch Mã ... Những nơi mà bước chân chúng ta từng in vết trong những ngày trại sôi nổi đầy thân ái? Biết đến bao giờ chúng ta trở lại cổ thành, đặt một bó hoa lên nền đổ nát để tưởng niệm hàng ngàn anh hùng quân dân miền Nam đã ngã xuống cho tự do, mà trong đó có không ít anh em Hương Đạo chúng ta. Quảng Trị ơi, từng tấc đất đều đẫm máu đồng bào chiến sĩ, xin khí thiêng núi Mai sông Hãn hãy tích tụ lại trong từng chồi non để có một ngày sẽ vương mầm sống tái dựng quê hương.

Đỗ Văn Phúc

*(Cựu Đội trưởng Đội Hồ,
Thiếu-đoàn Lam Sơn, Đạo Ai Tử)*

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Весна - Весна" này.

Tr. Hoàng-Hội (Melbourne).

.... (5 giòng chúc đầu năm). Mỗi ngày nào đó, Anh Chị ghé thăm chúng tôi tại Noble Park, mà nay đã ba năm rồi, thời gian trôi quá nhanh ! Ngày này qua ngày khác đến để rồi lại đi, và cứ thế mà "bay cho đến hết, những ngày, những tháng, những mùa Xuân". ở vào cái tuổi xấp xỉ bát tuần như tôi bây giờ, khi nhìn lại quãng đời đã đi qua và nghĩ đến quãng đường ngắn ngủi còn lại, không khỏi mừng thầm những cũng cảm thấy nao nao trong lòng.

Đặc san Liên-lạc Xuân Kỷ Mão có hình bìa rất đẹp và nội dung phong phú. Riêng 2 mục Thư Bạn và Mãi Thư thì quả thật "incomparables". Khi đọc mục "Thư Bạn", đến cái đoạn Trường tiền bối trả lời Trường hậu sinh Lê-Lan, tôi không thể nhịn cười được, cười chảy cả nước mắt khi Anh nói : "... và lại làm hậu sinh thì còn trẻ, còn tương lai, còn đi lên, chứ đã làm tiền bối thì đã xù rồi, chỉ còn từ từ ... đi xuống, chứ có gì là cao quý đâu !"

Xin tác giả cho phép tôi phê đoạn văn ấy như sau : "Style imagé et audacieux", và biết đâu tác giả lại cười tôi và nói : "Honni soit qui mal y pense !" Như vậy thì hoà cả làng và chúng ta hãy cùng vui ca lên nào anh em ơi, hát cho lòng thấm tươi" ... anh Thoại nhĩ. hãy hát lên đi, vì đời còn đẹp lắm, còn đáng yêu lắm. Hãy làm cho tinh thần nở hoa trong tuổi già, như phong-lan nở hoa trên cành cổ thụ khảng khiêu, nói theo André Maurois trong quyển "Un art de vivre". (12 giòng nói về Xóm Trường niên Melbourne).

Liên-Lac : Có một sự thích thú là L. L. nhận được thư 4 độc giả phê và bình những lời so sánh giữa tiền bối và hậu-sinh trong l.L. số 29, nhưng ai cũng cười cả, có vị cười chảy ra nước mắt, có vị cười lớn tiếng và cười một tràng cười thật dài, nhưng thâm tâm của Ngựa tôi là nói lên một sự thật, ngay thẳng mà nói, không hiểu sao thiên hạ lại cười.? Á, bây giờ thì biết rồi, họ cười là vì họ ... nghĩ xấu, giàu tưởng tượng quá nên họ cười, chứ người viết ra chưa nghĩ tới mức thượng thừa đến như vậy ! Nhưng dù sao, một tiếng cười bằng mười thang thuốc bổ làm cho Ngựa tôi cũng vui lây cái vui của các Trường. Có một điều Ngựa tôi đang lo, ấy là lo sự phản ứng của chính đường-sự, nghe đâu "họ" đang luyện chương để xuất chiêu nay mai.

Đúng như Trường viết trong thư : Đồi đẹp lắm, làm được việc gì hay thì làm ngay, hưởng được gì thì cứ hưởng, vì thời gian không chờ đợi. Xuân-Điệu có mấy câu thơ :

... Xuân đường tới nghĩa là xuân đường qua
Xuân còn non nghĩa là xuân sẽ già
Mà xuân hết, nghĩa là tôi cũng mất
Lòng tôi rộng nhưng lượng trời cứ chật !

Thôi, xin ngưng lại anh Hội ơi, Ngựa đã lỡ đại mùa kiếm giữa rừng hoang !

Tr. Nguyễn Trinh-Cường (Texas).

(12 giòng chúc Liên-lạc và gửi thêm củi lửa)
Hiện giờ tôi đang cần một số sách báo H.Đ. cũ, Liên-lạc từ số 26 trở về trước, nếu Trường còn giữ được số nào thì gửi cho số này.

Nhân dịp này, xin Trường cho phép tôi gửi vài hàng nhắn tin đến Trường Hoàng-Hội (Úc) và Tr. Bùi Dzũng (Pháp).

Liên-Lac : Tin Trường rõ : Liên lạc đã nhận được 4 tấm hình của các kỳ Trại QG ngày trước, đã nhờ Trường Thiết in lại để lưu trữ cho L.L. dùng sau này khi có dịp, đúng như danh từ Trường Thiện (Ottawa) nói đó là những đồ gia-bảo, rất hiếm quý. Lần sau, xin gửi format nhỏ hơn, để tiện in bìa hoặc lắp vào những bài viết, có liên quan xa gần đến những hình ảnh ấy. Xin thành thật cảm ơn Trường.

Việc nhắn tin đến 2 Trường Hội và Tr. Dzũng, đã thực hiện ngay trong số này, chắc hai Trường ấy sẽ đọc tới và sẽ có thư đến Trường.

Còn việc gửi các số Liên-lạc cũ, hiện chúng tôi có, nhưng không đủ và liên-tục. nhất là những số đầu

tiên, vì đạo ấy in ra ít, và sau này lác dác cũng có nhiều Trường biên thư nhấn rất cần những số L.L. cũ. Riêng với Trường, khi gọi xong L.L. số này đi, hơi rãnh chút đỉnh, sẽ sắp xếp gửi đến Trường những số L.L. mà chúng tôi hiện có.

☒ **Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Ottawa).**

Rất tiếc tôi bị ‘cúm’ nên không gặp được anh chị hôm 19-12-98 nhân ngày Gia đình H.Đ. Ottawa và theo như lời kể lại thì kết quả hôm đó đã vô cùng thành công.

Vào khoảng hơn 4 giờ chiều hôm đó, hai anh Điệp và Hương thay mặt tất cả anh chị em có mặt hôm đó đã đem ‘phần’ đến cho tôi và chúc cho tôi chóng lành mạnh, và cho đến hôm nay (05-1-99) thì đã lành mạnh quá đi rồi.

(thông qua 14 giòong nói về tình hình chung).

‘Ngựa’ khôn thật ! Ngựa nhà ta đã phân bua ngay là không có kẻ thắng người bại trong chiến dịch ‘gạt tro giữ lửa’, khiến cho mọi người (một số lớn độc giả L.L.) đều thấy Ngựa nhà ta khôn quá trời. Hơn nữa trong thời gian vừa qua, Ngựa lại tìm thêm được một Phúc nữa, thành ra có đến 4 Phúc rồi. Mà Phúc thứ tư này lại biết Phúc Già khi ở Quảng-trị, những nghĩ mãi mà chưa nhớ ra là ai, nên nhờ Thoại hỏi Phúc thứ tư này ‘cái lý lịch trích ngang’ (theo ngôn ngữ của Cộng-sản), hy vọng lúc ấy Phúc Già mới nhớ ra được.

Dù sao thì nay cũng đã có bốn Phúc rồi, sang năm 2000, mong Thoại sẽ cho ‘ra lò’ một Phúc nữa, vị chi là Ngũ Phúc, hên cho Liên-lạc lắm, vì Liên-lạc đã **có sẵn** ‘quý vật của Phù-dổng Thiên-vương’ rồi, (dó Thoại là gì ?).

Còn chuyện vui buồn ở Hội-quán 18 Bùi-Chu thì cho Phúc Già này khát, khi có hứng, sẽ kể lại, mà Phúc này chỉ có biết ‘đoạn cuối’ thôi nhé !

Chào và chúc...

Liên-Lạc : Tiếc rằng hôm 19-12 lên Ottawa chỉ gặp Phúc Trẻ mà thôi, còn Cụ Phúc Già thì ngọc thể bất an nên vắng bóng. Định bụng là sau buổi vui chung, sẽ đến vấn an Cụ, nhưng thời tiết xấu quá, tuyết và gió mạnh, phải về Montréal ngay, kéo đi đường xa trời tối sẽ không an ninh. Hôm ấy về Montréal trễ hơn 2 tiếng đồng hồ, dọc đường thấy có đến 5, 6 chiếc xe hơi lật xuống ruộng, vì đường tuyết trơn, hú vía !

Cụ cho hay là liên-lạc có thêm 1 Phúc, vị chi mỗi là bốn Phúc, mong sang năm 2000 sẽ có thêm 1 Phúc nữa cho đủ Ngũ Phúc để đem đến hên cho L.L. . Xin thưa Cụ rõ : độc giả L.L. hiện đã có Bát Phúc rồi. Riêng chú Đỗ-văn-Phúc, một đoàn sinh ngày xưa ở Quảng-trị của Cụ, kỳ này có bài viết về những ngày xưa, có nhắc đến Cụ đấy. Bài ‘Ngày ấy, nay còn đâu...’ của chú Phúc (Đỗ) viết, Colonel Thiết có đọc trước, Người phán rằng : Sao mà chú này viết hay quá, dễ thương quá, những cảm nghĩ của tuổi niên thiếu giống như tụi mình ngày xưa (cũng muốn lãng xăng với mấy cô gái, mặc y phục H.Đ đi chùa nhà cháy để lấy điểm cho Đoàn mình...) những cảm nghĩ rất chân thật. Cậu (chỉ Ngựa) bắt tay nó giùm tổ một cái, nhớ đó nghe !

Này Chú Phúc Đỗ ơi ! nếu có đọc đến đoạn này thì xem như Ngựa đã với bắt tay giùm Ông Năm thiết rồi đấy nhé !

Gần đây, nhận được thư của Cụ Phúc Già, cho hay đã mạnh, rất anh dũng, đã 91 xuân xanh rồi, tự cho là mình làm chi cũng được. Khiếp thật !

☒ **Tr. Trần Anh-Tuấn (Alameda) :**

Em đã nhận được Liên-Lạc số mới nhất, số Xuân Kỷ Mão được mấy ngày rồi. Mỗi lần đọc Liên-Lạc là một lần em thêm hiểu biết về Người và Việc trong Phong-trào, và em lại thấy tập Phong trào hướng đạo Việt nam cần phải cập nhật hoá.

Rồi thật bất ngờ khi dở đến phần Mā Thư thì em nhận được lời nhấn khá dài của Trường. Lời nhấn này đã làm em suy nghĩ liên tục mấy ngày, và kết quả là mấy dòng chữ gửi Trường hôm nay.

Trước hết, em xin cảm ơn lòng tin tưởng của Trường. Chỉ mới qua một bài viết ngắn ngủi mà Anh đã đi đến một kết luận quan trọng, khiến em không thể coi nhẹ lời nhấn này được. Hướng chi những dòng Trường viết, em xin nhắc lại : .... sưu tập những sử liệu, những báo chí trong và ngoài Hướng-đạo, sắp xếp theo thời gian, nhận định giá trị từng bài viết, đối chiếu các tác giả, để tạo một cuốn lịch sử đầy đủ và khoa học .... làm em ngẩn ngời. Anh viết hết như một tay nhà nghề về Phương pháp Luận Sử Học anh ạ !

Trường đã thuyết phục em chính là những giòong chữ ngắn ngủi này đấy. Em xin nói rõ ý em hơn. Như Trường đã biết, em đã hoàn thành một tập tài liệu về Phong-trào H.ĐVN. Đây là một cách thể tạm thời giải quyết nhu cầu cho các lớp H.Đ sau này hiểu biết lịch

sử Phong trào khi chúng ta chưa có một sử phẩm chuyên về đề tài ấy. Đến nay tập tài liệu đã được cập nhật hoá đến hai lần rồi, và đang cập nhật hoá lần thứ ba, nhờ vào những tài liệu mới là sách báo HĐ đang liên tục được phát hành như Liên-lạc, Vũng Hồng, Giúp Ích . . . Vốn có nhiều dự án đang làm dở - có dự án bắt đầu từ 1980 vẫn chưa xong - , em không muốn thêm một dự án dài hơi nào khác. (thông qua hai trang giấy đầy chữ nói về "đề nghị")

Liên-Lạc :

Trưởng Anh-Tuấn ơi ! nếu Trưởng đọc mấy giòng trong Mã Thư của Liên-lạc mà phải suy nghĩ mất mấy ngày mới trả lời được, thì đằng này, anh Thoại đọc phần đề nghị của Trưởng, cũng mất đến mấy tháng mới trả lời được, bởi lý do phải thử từ tham khảo nhiều nơi, mà đúc kết lại, chỉ có thể trả lời Trưởng bằng thư riêng, chứ không tiện nêu trên Liên-lạc, tuy không positif 100% những giải pháp mà anh Thoại ghi trong thư (gởi riêng) cũng được 75 %, mà anh Thoại hứa là sẽ cùng làm việc chung với Trưởng dài dài sau này.

Điều nên nhớ là Lịch sử HĐVN đã có Tr. Phạm-quang-Lộc và Tr. Trần-văn-Thao viết (đã được đăng trên Liên-lạc) và cũng có nhiều Trưởng khác đã và đang viết, nhưng chưa "xuất đầu lộ diện" đó mà thôi . Hoặc những đoạn bút ký ngắn của một số Trưởng, ghi dấu lại một thời của đời Hưởng đạo.

Trở lại đoạn đầu trong thư Trưởng viết, cảm ơn đã cho anh Thoại đi phi thuyền giấy, nhưng đó chẳng qua là những điều đã được học và làm việc trong hơn 20 năm ở Trường Đại-học Montréal, mà bây giờ, thú thiệt, còn muốn học thêm nơi Trưởng nhiều cái nữa, nhất là cách viết thư chân tình, chu đáo và làm người đọc phải suy nghĩ (nếu muốn trả lời cho chân thật).

Trưởng sẽ nhận thư riêng .

Tr. Trần Thường (Brampton).

. . . Trọn mùa Hè 98, tôi phải nằm nhà với cái chân sưng húp vì bệnh tê thấp kinh niên. Bệnh không có chi trầm trọng, nằm yên thì không sao.

Đã khá lâu tôi không thường họp mặt với các Hội đoàn khác, ngoài hội CQN vì đau yếu liên miên. Riêng với Hưởng-đạo thì sau khi nhận bằng khen do L.P.H. trao cho, tôi lặn luôn. Rất may anh em HĐ biết rõ sức khoẻ tôi đang xuống dốc, lại da doan bên hội CQN nên những lúc gặp nhau, thì các anh chị Sơn,

Phu, Lương, Hùng, Pha . . . cũng chẳng ai có lời khiển trách chi, ai cũng thông cảm cho tôi.

Không phải ai cũng như Anh, đi dự Trại Họp Bạn từ phương, lại cảng đáng tỏ Liên lạc. Ai đã từng làm báo mới thấy những khó khăn của người làm báo. Cảm ơn anh đã gởi đầy đủ Liên lạc cho mình, nhất là mục Mã Thư, Thư Bạn, trả lời thông suốt mọi vấn đề, nói có sách mách có chứng, kiến thức cao, có giọng văn tếu, đọc thích thú và đôi khi không khỏi nhin cười được. (thông qua 23 giòng về địa chỉ, những lời chúc).

Liên-Lạc : Đúng như Anh đã ghi trong thư, hôm ở Trại TT6, các AC Chánh (Michigan), AC Thanh (Úc) vào Trại, không thấy Anh và cho hay là anh bị bệnh tình linh nên không đi được. Mấy vị này thuộc loại "trại-sinh cười ngựa xem hoa", nghĩa là vô vô, ra ra Trại gặp nhau anh em cho vui không ăn, ngủ tại Trại, chứ không phải là Trại-sinh thực thụ : nằm ngũ lều, chịu nắng mưa, làm bạn với muối FairFax như loại cao niên 90 tuổi ở Cụ Phúc Già.

Nếu anh Thường đi, chắc cũng tham gia vào nhóm "cười ngựa xen hoa" đó, chứ tê thấp thì mần răng mà giải gió dầm mưa được.

À, vừa rồi, tôi có nhận được thư của Anh Đoàn-Lai, có cả hình chụp hai ông bà nhân dịp Kim-khánh Thành-hôn, trông tình tứ lắm. Nhìn kỹ thì thấy răng sún, tai đeo máy nghe, nhưng vẫn có nụ cười rất yêu đời.

Có nhận Đặc-san Thép súng do anh gởi, thấy sinh hoạt của Hội CQN của anh, không nơi nào bì kịp. Xin thành thật cảm ơn Anh Thường.

Tr. Bach Thu-Hà (Ca-Li) :

Thu-Hà xin chúc Anh Chị Thoại, Liên-lạc và tất cả Anh Chị Em Hưởng-đạo bên ấy mọi sự tốt đẹp và Hạnh phúc để còn có dịp hội ngộ TT 7 vào năm 2000 ở Houston.

Chắc anh quên bao nhiêu công tác mà Thu Hà đã chia sẻ trong 4 ngày Trại : Trục ở lều cứu thương (y-tế), đưa và săn sóc các Trưởng lớn tuổi đi xem động ở bên ngoài Trại, bài thơ cho báo HĐ trong Trại, làm một bài thơ cho báo của Trại, tham gia văn nghệ, ngày khai mạc cũng như bế mạc Thu Hà đều có mặt, lễ mừng tuổi Thọ cho Cụ Phúc Thu-Hà cũng thay mặt HĐ ở Mỹ để chia sẻ, và trồng cây kỷ niệm TT6 Thu Hà cũng hiện diện và lấp đất vào gốc cây. Cuối cùng là Thu Hà được tin Trại TT6 cần sự giúp đỡ tài chánh, Thu Hà có gởi cái check \$200.00 để chia sẻ và đóng lệ-phi Trại. Thu-Hà có tinh thần HĐ như vậy là nhất .

Vừa rồi thấy Liên-lạc đề cập đến dạy tiếng Việt cho các em, điều đó rất đáng khuyến khích. Thu Hà sẽ lập thêm 1 Trung-tâm Việt ngữ (T.T.Bách-Việt thứ 60 của Orange county) mà Thu Hà sẽ là người điều khiển Trung-tâm. Ước vọng của Thu-Hà là khi Trung-tâm B.V. đã được ổn định và số học sinh khá đông, Thu Hà có thể thành lập 1 Đoàn H.Đ. (thông qua 14 giòong kể những công tác ghé gồm của T.H.ở Midway City, mỗi ngày làm việc đến 16-18 tiếng ...)

Liên-Lac : Thôi được rồi, Thu-Hà là nhất, nhất thế giới. Liên-lạc có mắt mà không thấy. Lần sau nhỏ ghi chép cho vài trang kể những chuyện đã làm ở TT7 để thiên hạ tỏ tưởng : ... Cỏi xuân tuổi tác là bao,

Một cây gánh vác biết bao nhiêu cành !

Dành jobs của thiên hạ hết, giảm thọ, còn sống đâu nữa mà tham dự TT7, TT8, TT9 ..., hay muốn về "cỏi âm" mà lãnh thêm việc, kéo ở trần gian này không có việc chi làm thêm nữa chẳng !

Cám ơn bức thư phân trần và tấm thiệp Mừng Xuân đầy màu sắc.

Tr. Lê-Hữu-Thái (Olympia).

... Đọc L.L.29, được Anh... "bóc" cho mấy câu, em sướng rơn người, phồng mũi, chắc mầm phen này mình có đất để ... "múa may".

Coi lại Lệ Làng chột giật mình, may mà chưa "nổ" bậy. Nếu lệ làng chỉ chấp nhận ... truyền cho nhau nụ cười, kể cho nhau về kinh nghiệm HD thì lớp "ba rọi" này ... khoan tay dứt cật mà nghe thôi !

Chẳng trách chủ huynh đệ "ba rọi" bốn phương đến nay vẫn ... "lớ thớ tớ liễu buông manh". Thái sơn, Bắc đẩu còn đó, hậu sinh sao dám ... "loạn ngôn" !?

Lớp tụi em đã không có được những kinh nghiệm sâu sắc, quý báu như quý Trường lão mà lại mang nặng lăm úu tử trần trở, muốn chia sẻ với những anh em cùng tâm huyết. Nhưng nếu lệ làng cứ khép kín với chuyện vui và kinh nghiệm thì nổi thao thức này đành chôn chặt trong vô vọng. (thông qua 14 giòong về những trần trở, thác mắc, dấn thân, dấu hỏi to lớn và những đề tài mà phải lập thành luận-án và phải có một nhóm người tài ba, đủ bản lãnh mới giải đáp nổi).

Thưa Anh, liệu L.L. có đất cho thử ... "cỏ dại" này không ? Nếu anh Thoại và quý Trường đã cho đất, xin rộng lượng mở cho một lối vào để lũ "ba rọi" này (những quyết không ... "ba trợn") có thể phơi trải tâm tư của mình.

Kính chúc .... và chào.

Liên-Lac :

Trường Thái ơi, anh em mới quen nhau, làm khó với nhau chi vậy hè !

Đọc thử Trường, tuy ngắn lời nhưng dài ý và không ít dấu than (!), khổ bọn dấu ngoặc kép (" "), lác dác mấy dấu hỏi (?) và phảng phất đôi ba dấu chấm bản khoăn (.....)

Hỏi con người yếu "DẤU",

Tôi nghĩ rằng Trường viết chơi cho vui thôi, chứ Liên-lạc làm sao mà chuyên chở nổi những Uu-tử của Trường, san sẻ nhau những lời tâm huyết v.v...

Vì chắc Trường cũng dư biết rằng ở hải ngoại, hiện có khá nhiều báo Hướng-đạo sản diễn đàn để Trường "dụng võ", như Giúp Ích, Vùng Hồng, Dấn Thân, Bạch Mã v.v...chỗ như Liên-lạc, thì mỗi đọc qua cái tên ngoài bìà thì ai cũng biết ngay là khả năng rất hạn chế, đất đai khá eo hẹp, ước vọng của anh em trong Nhóm Phụ-trách rất đơn giản, chỉ mong đem lại niềm vui cho nhau, tạo sự thương yêu lẫn nhau, mộng bình thường, rất bình thường :

.... Ngủ đi em, mộng bình thường !

Câu cuối, thiệt khó cho L.L. : Trường tự xưng là cỏ dại mà đem trồng vào thì còn chi là vườn rau nữa ? Trước đây, nhân đọc một bài nói về "cái dại của cái rằng khôn" của một độc giả L.L. họ Phạm viết, Ngựa tôi có nghĩ một số ý để viết một bài đáp lễ với nhan đề là: "cái khôn của cây cỏ dại", nhưng loay hoay mãi đã gần một năm, nay ý bay đâu mất tiêu, bỗng nhiên đọc đoạn cuối thư của Trường nhắc lại hai chữ "cỏ dại" mới giật mình là Ngựa còn mắc nợ người ấy, nay lại có người khác đòi thay.

Đã bảy mươi xuân, còn vướnng nợ.

Muốn trốn cho rồi, để được đâu !

Trường Thái thân mến,

Ở hải ngoại, ai cũng mượn hai chữ "Dân Chủ" để vịn vào đó mà tranh luận, nhưng cũng vì Dân chủ thái quá mà trong gần một năm qua, ở Hoa-kỳ đã xảy ra vụ tranh tụng giữa Quốc-hội và Tổng-thống, mà hậu quả chắc Trường đã biết rõ hơn chúng tôi.

Anh chị em H.Đ. chúng ta cũng Dân chủ, nhưng trong chữ LÝ còn cùng đi kèm chung với chữ TÌNH ! Qua không-gian, mong được nghe văng vẳng tiếng cười của Trường Cá không cần câu, chề răng cá dại,

Vác cần câu về, nghĩ lại : cá khôn !

Tr. Minh Thế (Irvine).

(thông qua 7 giòng về chúc nhau, vấn an sức khoẻ).

Tiếp được L.L. cách đây mấy ngày, đọc những trang do Trường phụ trách thật vui, học được nhiều chuyện hay, bổ ích lắm, cầu mong cho L.L. sống lâu để đem thêm niềm tin trong gia đình họ Hương chúng ta.

Có một điều là Trường đừng quá khách sáo, vì ai đã biết đến L.L. mà đọc L.L. thì phải có bốn phạn bảo vệ nó chứ ! Những lời che khen của mọi người, Trường cứ "ưỡn ngực mà nhận", chớ sợ thằng tây nào mà nhún nhường Trường ạ. Đệ vì sinh sau đẻ muộn nên ù ù cạc cạc, kiến thức kém cỏi cho nên khi đọc được những tin tức của L.L. thì mới sáng mắt ra, những kinh nghiệm của quý Trường đã giúp cho đệ đây được sống lại quãng đời đã qua, những tinh túy quý báu của quý Huynh trường đã đem lại cho lớp trẻ nhiều bài học quý giá vô ngần. Thú thiệt với Trường, đọc L.L. đệ thấy mình trẻ ra đến 20 tuổi, do những câu đối đáp rất ư là "cao siêu" và hơi "phá phách" (một tí ti thôi), dễ thương quá Trường ơi ! Như vừa rồi, những câu đối đáp với Cụ Phúc đã làm đệ cười nghiêng cười ngả. Hôm gặp Cụ ở Trại TT6, thấy Cụ đi lững thững dạo mát, đệ chào Cụ đến lần thứ 3, Cụ mới gật đầu "cười nụ".

Xin cứ tiếp tục cho đệ được đọc L.L. dài dài để được trẻ mãi mãi như quý Trường.

Liên-Lac : Đây là lần thứ nhất, có một độc giả (mới) khuyên Ngựa hãy "ưỡn ngực" để nhận lời chê khen. Ngựa nghĩ đây là một lời khuyên chân thật, sau khi suy nghĩ, Ngựa xin cúi đầu lĩnh ý.

Sách vở có dạy ta rằng : "Muốn tìm thấy Hạnh phúc, phương cách đơn giản nhất là hãy nhặt lấy những hạt ngọc hiếm hoi lẫn khuất đó đây xung quanh chúng ta, nơi bất cứ ai mà chúng ta có dịp tiếp xúc hoặc thân cận" Và Ngựa xin nhặt lấy lời khuyên này (*nhưng vẫn sợ "thằng tây vô hình" mà Trường đe dọa*).

Quan niệm của L.L. là chỉ nhìn thấy ưu-điểm của người khác để "đón nhận" và "ca ngợi", và gặp những nhược điểm của người khác thì hãy "cảm thông, tha thứ và chấp nhận", chứ không dám dạy khôn ai cả, vì trên đời này "*biết ai là đại, biết ai khôn*". Trường có nói : "truyền lại kinh nghiệm cho lớp trẻ..." Chưa chắc ai truyền, ai trao lại cho ai, vì đàn em bây giờ khôn lắm.

Trong cuộc sống, đôi khi ta phải tự ép mình trong giới hạn đáng thương (của tuổi chúng mình) để tồn tại .

Vậy chúng ta hãy vui tươi lên cho cỏ cây trong nhà xanh tốt tại, và sau hết, Trường Thế ơi, theo Ngựa này nghĩ thì một tấm lòng tốt luôn luôn có phần thưởng riêng của nó.

Trường có đồng ý không ?

Tr Hoàng-Đình-Hoat (Michigan)

(Khởi đầu bức thư bằng cách nêu tên họ, tước vị, bằng-cấp, ngạch trật, chức vụ đời xưa của Ngựa) với câu :Thưa Hiền-huynh,

Đệ đã nhận được từ L.L. Xuân Kỳ-Mão do Huynh gửi tặng qua sự giới thiệu của Tr. Quỳnh-Tiêu. Thật là một nice surprise đối với đệ (thông qua 9 giòng về quang cảnh âm đạm của vùng Michigan, và nỗi lòng nhớ bạn), từ L.L. đến trong tay đệ trong lúc này.

Thưa Huynh, đệ sinh hoạt trong H.Đ. không lâu, từ khi bắt đầu thành lập Đoàn An-Tiêm, qua năm 1954 đệ bị gọi đi Thủ-đức, thế là nghỉ sinh hoạt luôn. Tuy thời gian ngắn ngủi so với các Trường, song tinh thần HĐ cũng thấm ít nhiều vào máu. Nhờ đó, khi ngồi xét lại mình trong những năm ở Quân-đội, không có gì hổ thẹn với lương-tâm, nhất là trong những ngày mất nước. Tinh thần HĐ và cuộc sống tập thể đó, cũng đã cho đệ ít nhiều kinh nghiệm, khi đệ phải trải qua 13 năm tù cải tạo tại đất Bắc (XHCN).

Tổ Én của đệ ở Đoàn An-Tiêm có 7 con, ra đời đều thành công cả, chỉ có mình đệ là lệt đệt thôi : 1 kiến-trúc-sư, 1 kỹ-sư học và làm việc ở Nhật (nhưng chết tại V.N.), 3 bác sĩ, 1 Trung-tá QĐ. Hiện tại vẫn liên lạc với nhau. (thông qua 18 giòng, kể trường hợp qua Mỹ theo chương-trình H.O.và "bất du cư").

Đọc đến đây, chắc huynh nghĩ : "tên nào đây mà to gan dám bóp d. Ngựa, lờn mặt với Ông PDL TT, khó làm "địch". À mà sao nó lại biết mình kỹ thế ? CIA ? FBI ? hay C.A. việt-cộng ?

Không đâu, dễ quá mà ! vì trước 75, huynh làm ...mà ..., nên tuy chưa kiến kỳ hình nhưng đệ vẫn kỳ thanh. Còn lý-lịch của đệ, huynh muốn biết cũng dễ, vì huynh đã có sẵn trong tay nhưng huynh chưa đọc, hay đọc rồi mà không để ý. Thôi huynh cứ tìm đi, không cần hỏi ai, coi như trò chơi lớn mà huynh đã có dấu chỉ đường và chìa khoá rồi đó.

Nếu huynh tìm không ra thì chỉ cần viết cho đệ hai chữ : "TAU CHIU" thì đệ sẽ gửi hồ sơ lý lịch qua cho huynh biết (đính kèm dollars để đốt cho L.L.)

Kính chúc...và câu cuối : Tinh thần Hương-Đạo sống mãi trong sự nghiệp chúng ta.

Liên-Lạc : Đọc thư xong, đọc lại, trong lòng thấy một niềm vui nhẹ, giống như niềm vui của học trò những ngày còn niên thiếu.

Trưởng là độc giả chỉ mới đọc 1 số L.L. mà đã xem như đã quen nhau từ vạn thuở. Cám ơn Trưởng đã khen Ngựa này trong thời quá khứ (mà Trưởng biết) và trong Grand Jeu mà Trưởng vừa bày ra, Trưởng đã cho dấu đi đường và chìa khoá rồi, thì ‘**ĐỀ ÔT**’

Cứ xem trong Tập-San 2 Khải-định (1997), trang 231 và 234 thì thấy ngay con Én của Đoàn An-Tiêm bị lạc bầy, với đầu tóc muối nhiều hơn tiêu, mà thời còn thơ sinh, vì một quý tướng (sợ) nên được các đồng môn thương tặng cho biệt danh ‘‘Bản đồ Laos’’. Đây là về hình thức, còn nội-dung thì Ngựa này đã phải đợi đêm khuya (ra đứng bờ ao), nhìn lên Trời, xem các hành tinh vận chuyển, thì được biết : Én An-Tiêm đã từng một thời ngang dọc, trong khi Ngựa này lặn dạn ở Vùng Bển-hải thì Én lại ung dung ở bến sông Hàn, oai phong lắm liệt. À mà lạ thiệt, bỗng dưng tinh tú chuyển Én xuống tận Tây-đô, đổi đời tiền hô hậu ủng, vui thú với Nông-Thôn, du dương với bến Ninh-kiều . Én ơi ! Én còn có nhớ không một đêm liên hoan tại một căn cứ mà Mỹ vừa mới trao lại cho BĐQ (trong đó có xếp Tất, anh em say tuý lúy, ca nhạc, nhảy nhót với một số bạn thân, mà trong đó có rất nhiều anh em họ Hương. Én đọc đến đây dừng ngạc nhiên và có lẽ tự hỏi : Ông Ngựa này là dân ci-vin, mình là dân đám đá, răng lại biết mình kỹ như ri hè ! KBG ?, 2ème Bureau, I.S. của Anh ? Như vậy mới biết rằng việc chi mình làm cũng có người khác biết cả.

Còn chuyện này nữa, nghe nói trước đây đảng ấy là một tay viết lách khá lắm đó, bây chừ thử viết cho L.L. đi, viết cho vui, viết về những ngày ở An-Tiêm với đội Én của Trưởng đó.

Như rứa là Trưởng đã mất cơ hội đọc thư của Ngựa để trả lời ‘‘**Tau Chịu**’’ như Trưởng đã mong đợi.

Nghe Trưởng tả nỗi buồn xa xứ, nhìn lá vàng ở Michigan, nghe nhạc buồn, vắng bạn thân, thì bây giờ bạn hãy vui thú với Liên lạc, biết đâu, ở đó, Trưởng sẽ gặp một số người đồng điệu để nhớ lại : *Anh hùng xưa, nhớ hồi là hồi niên thiếu ...*, vì Trưởng Hoạt ơi :

Ở đây đâu phải quê nhà

Tiếng chim hót, cũng nghe ra ngậm ngùi !

Riêng Ngựa, rất cám ơn Tr. Quỳnh-Tiêu đã đem đến cho Ngựa một độc giả, một người bạn và cũng là một người nói chuyện có cái style giống như Ngựa. ❀

Số Vàng

1.	Tr. Trần-Thị-Mai	20	Mỹ-Kim
2.	- Huỳnh-Văn-Thanh	40	-
3.	- Nguyễn-Minh-Thế	20	-
4.	- Trần-Đình-Thủy	50	-
5.	- Nguyễn-Trị-Cương	30	-
6.	- Hoàng-Đình-Hoạt	20	-
7.	- Hoàng-Ngọc-Hoà	30	-
8.	- Đoàn-Thị-Vô-Danh	20	-
9.	- Gấu Nặng nỏ	30	-
10.	- Phạm-Gia-Kiểm	50	-
11.	- Vương-Thế-Hạnh	30	-
12.	- Nguyễn-Chí-Hiếu	40	-
13.	- Quý-Tr. Vinh và Tiếp	20	-
14.	- Phạm-Gia-Uy	20	-
15.	- Tôn-Thất-Đông	50	-
16.	- Nguyễn-Nam	30	-
17.	- Nguyễn-Nhân	20	Gia-kim
18.	- Vũ-Thúy-Lan	40	-
19.	- Phan-Lệ-Nga	50	-
20.	- Tôn-Thất-Thận	20	-
21.	- Mai-Xuân-Tý (Chi)	30	-
22.	- Lý-Nhật-Hương	20	-
23.	- Dương-Văn-Hoá	30	-
24.	- Đào-trọng-Cương	50	-
25.	- Trần-Phương-Thụ	50	-
26.	- Nguyễn-Trọng-Quỳnh	50	-
27.	- Nguyễn-Phú-Thiệu	10	-
28.	- Vũ-Minh-Ngọc	20	-
29.	- Nguyễn-Xuân-Linh	50	-
30.	- Nguyễn-Phước-Thanh-Huế	50	Úc-Kim
31.	- Hoàng-Hội	40	-
32.	- Tô-Văn-Phước	50	Đức-kim

Liên-lạc xin chân thành cám ơn Quý Trưởng, Thân-hữu độc giả đã gom củi lửa cho cuộc chơi được tiếp tục kéo dài . (Thủ-quỹ khoá sổ thu của Liên-lạc số 30 này vào ngày 20-2-1999. Nếu nhận thêm sau ngày này sẽ chuyển vào sổ thu của số kế tiếp).

1. Tr. Hoàng-Hội (Melbourne)

Thưa Anh, rất tiếc bài hát: "One day, when we were young, One wonderful morning in May, you told me, you love me, when we were young, one day ..." em không có, và thú thật cũng chưa được nghe ai hát.

Ủi chào! Cụ Xếp Ga Meo-Buon này một tay cầm cờ, một tay thấp đèn đang lặn lội "Đi tìm tuổi thơ đã mất". Thần tiên thật!

Vậy đọc mục nhấn tin này, Trường nào có bài hát ấy, xin chép và gửi về cho Liên-lạc để chuyển lại, hoặc gửi thẳng cho Tr. Hoàng-Hội cũng được, theo địa chỉ sau:

Cụ Hoàng Tiên-chi
11 Pamelat St., NOBLE PARK
VIC. 3174 - Australia

Liên-Lạc xin thay mặt Cụ Tiên-chi Melbourne cảm ơn trước Trường nào sẽ gửi bài hát nói trên.

2. Tr. Lê-Thi-Trúc (Úc-châu.)

Xin cảm ơn Chị đã "lưu ý" Liên-lạc về tôi "cao hứng và giáng bút" viết, mà không dò lại. Chính đường-sự cũng "la làng" giữ lắm.

Xin thưa Chị rõ: Hai ai-nữ Trường T.V.K. là Cô Trần Phương-Thu và Cô Trần Kim-Phượng.

Chị nhờ L.L. chuyển lời thăm đến các Chị Vy, chị Kim-Sơn, Chị Bông, chị Thu-Hà. Hai giọng này đã ghi lại đây, xem như Liên-lạc đã làm tròn phận-sự rồi đó.

Còn chuyện này, cần thưa trước với Chị: Anh em trong Ban phụ-trách sẽ chọn hình một Trường (Nữ) để dán vào hình bìa của L.L., vì có lời "khiếu nại" tại rằng chỉ dán hình Nam H.Đ. mà không, hoặc chưa thấy hình nữ H.Đ.? Như vậy,

Chị sẽ là ... Thôi, nói chừng này đủ rồi, thiên cơ bất khả lậu!

3. Tr. Vũ Thuý-Lan (Ottawa)

Chị quá chu đáo, năm nào cũng nhận được thiệp chúc Giáng-sinh và Quà năm mới của Chị.

Vì chị nhắc trong thiệp là đã lâu không gặp T.V. và mong được gặp lại, vì vậy, nên trong ngày chung vui Liên-Xóm trong dịp Giáng-sinh đường-sự đã lên Ottawa trình diện Chị cho phải phép.

Có một việc này, xin nhờ Chị: Thưa với Ông Anh tôi là Ngựa Montréal có nhờ vả Ông Ngựa Ottawa việc chi đó, mong Ông Anh đừng quên, rất nhiều người trông chờ Thưa thiệt đó!

4. Tr. Phạm-Bá-Thăng (Virginia)

Liên-lạc xin đính chính: Thư đề ngày 05-10-98 do Trường gửi kèm 6 văn kiện, thay mặt cho 8 Trường khác, là gửi cho một số Trường, có 1 bản ngoài phong bì đề gửi cho Mr. Nguyễn-Trung-Thoai chủ không phải gửi cho bản tin Liên-lạc (như đã đăng trên bản tin L.L. số 29, trang 69, trong mục Nhấn Tin, cột 2).

(Một số lớn Trường có ghi tên trong danh sách đều xác nhận là đã ủy-quyền cho Tr. Phạm-Bá-Thăng)

Vậy nay đính chính lại cho đúng, theo lời yêu cầu.

5. Chi Sơn Ca Từ Tồn (Paris)

Hình của tấm thiệp "Scouts de France" chị gửi cho đẹp quá. Chị ban cho lời chúc quá nhiều, chắc anh em trong Ban Phụ trách nhận không hết đâu, chỉ cầu mong được 50% là đã quý.

Xin gửi lời chúc Anh và Chị có được nhiều sức khoẻ để sang Thăng-Tiến 7 còn gặp lại nhau.

6. Cô Năm Xóm Chuối (Merkel)

Đọc "Là Thư Tắt Niên" của Đôi Bạn Thủy+Ly rằng mà Hạnh-phúc như rủa? Chẳng thì bán khoán việc dự tính về hưu, Nàng thì sung sướng được thêm một lần nữa "thăng chức Bà Nội". Hoan hô Xóm Chuối!

Lời khuyên của Cô Năm "xúi dại" Ngựa này thử mời Nhà Giáo tham gia việc Xóm, rằng mà

khó quá, vì đang còn ... lạ nước lạ cái . Đằng ấy
thử "phi lộ" trước đi xem sao, rồi Cụ Trường
Xóm Montréal sẽ "thân chinh cung thỉnh" sau.

Đằng ấy nói : "... khi nào Anh thấy thiếu bài của
phái nữ, xin Anh hô một tiếng để Cô Năm kêu
mọi người đóng góp bài cho L.L. cho đỡ "khô
khan" vì thiếu tiếng nói phái nữ "

Hãy lắng tai nghe đây : Bây giờ là lúc Ta hô
một tiếng : "THIẾU BÀI" !

7.Tr. Hoàng-Ngọc-Hoà (Orlando).

Đã nhận đủ các thứ : Bài, disk, ảnh. Như rửa
môi xứng danh là Cụ Tổng Thư-ký của Liên-Đoàn
chủ ! _Đóng góp cho L.L. mà được như Hoà thì
Liên-lạc sắp "khá" đến nơi rồi. Phụ đề dưới các
hình ảnh, anh Thoại có thay đổi đôi chút cho nổi
bạc vai trò của Cụ Phó chủ.

Gửi bài cho anh Thoại gửi theo dạng VPS hay
VNI cũng được, nếu được cả 2 càng quý, và quý
hơn nữa là gửi disk, vì như rửa anh Thoại sẽ dễ
dàng thay đổi hơn.

Gửi bài cho L.L. đăng thì nhờ gửi "tam cá
nguyệt" chứ không phải mỗi năm gửi 1 lần rồi
thôi, mô có được ! Cảm ơn Cò Non Hoà gửi, vì
nếu không có nó thì L.L. chắc phải "cạp đất".

8. Tr. Nguyễn-Trong-Quỳnh (Calgary).

Đã nhận thư , nhiên-liệu và cho biết sinh hoạt
của Liên-đoàn Chi-Linh. Group 217, Brown Sea,
BSC. ở miền đất dầu hòa.

Đúng như Em đã xác nhận : Chị Kim-Sơn vẫn là
Chi-nhánh-Trưởng của Chi-nhánh Canada.

Lâu quá rồi, anh Thoại chưa trở lại Calgary để
được thấy Bé Nam lớn chùng nào . Mong lắm !

9. Tr. Tô-Văn-Phước (Gà Lôi ☉ Đức-quốc).

Năm nay, trong số những tấm thiệp mà Liên-lạc
nhận được, tấm của Gà Lôi là "ít chữ nghĩa" nhất.
À, biết rồi ! khi Ta là một nhà văn, một nhà thơ,
thì chữ nghĩa nhiều quá, viết một chữ thì người
đọc phải hiểu Ta nói mười giòng. Có đúng như
vậy không, hỏi Gà Lôi !

Câu cuối cùng đằng ấy ghi thêm : gửi ... xin
đùng chề !

Xin đáp lại : Ít nhiều miễn được đồng tiền tốt.

Liên lạc nài bao gốc củi tàn !

Cười lên cho vui nào, Gà Lôi của tui ời !

10. Gấu Năng nổ (Washington DC).

Phải mất 20 phút mới truy tìm ra tên thật đó.
Nhờ mãi mấy tô phở mà Canada nợ của đằng ấy,
biết khi mô mới đáp lễ được đây hè !

Đọc mấy giòng đằng ấy, Ngựa thấy thấm thía
lắm, với những chữ BUỒN ... CHỖ ... THỜ-
GIAN ... VẢ Y ... HY VONG SỎM ... !!!

Cảm ơn "Mật Ong" đã gửi về cho Liên-lạc .
Chúc Gấu Con mau lớn để sớm giúp cho Gấu Bố
làm được những việc mà Gấu Bố muốn làm
(nhưng không muốn ... nổ).

11. Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX - Charlotte).

Chuyện lạ, một chuyện lạ ! kỳ này chỉ vón vện
một tấm thiệp, ngoài lời chúc với tất cả 7 chữ
"Nhiều", còn kêu thêm một câu móc : "... và
xin anh Thoại (NCK) bớt khó chịu 1 tí cho đàn
em nhờ !" và bồi thêm : " Chịu khó đến năm
2000 đi rồi, thì muốn gì thì muốn, đừng bỏ đàn
em ở chợ ... "

Nhờ đó, lần này Ngựa không có chi mà trích
thư của đằng ấy vào mục Thư Bạn, cũng không
thể xếp vô mục Mãi Thư , mà đăng ký vào mục
Nhắn Tin, cho bỏ ghét (Xin nói cho rõ kéo bị rầy :
những vị khác trong mục nhắn tin này, ai cũng dễ
thường cả . Nói thiệt đó !).

Tin cho dạng ấy biết : Độc giả L.L. có đến 7 Phúc
lận, chứ không phải chỉ 3 Phúc mà thôi (May mà
không phải là ... thất Đức! Hủ vía !)

Bận chi lắm mà thư từ lơ láo rửa ? cho biết lý do
được không ?

12. Tr. Ly-Nhứt-Hưởng (Cali).

Liên-lạc đã nhận được thư của Cọp Gia-Lai và
chuyển 20 \$ của Trường để bồi-dưỡng cho L.L.

Kiểm-soát lại sổ sách Thủ-quỹ thì được biết :
trước đây, có nhận được 20 US của cháu Quen
Quen Ly gửi, nói là gửi thay cho Ông Nội, đã
được đăng trong Sổ Vàng L.L. số 28 (Tháng 9-
98). Vậy xin tin để Trường rõ, và thành thật cảm
ơn Cọp G.L. đã chuyển tin. ✱